

மணிமால்
சன் டை நாடகம்

நிஜிஸ்டர் காபிரைட்



இதன் விலை ரூபா 1

அமரம்பேடு இராஜரத்தின முதலியார்
சென்னை மலர்மகள் பதிப்பு

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்

Y 351:31

மணிமாலன் ச ண் டை ந ா ட க ம்



ம ி கை
திருவேங்கடமுதலியார் அவர்களிடம்
சர்வ சுதந்திரம் பெற்றது.

10157

அமரம்பேடு. இராஜரத்தின முதலியார்
மலர்மகள் வினாச அச்சுக்கடம்
சென்னை - 1.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்]

1966

[விகி ரூபா 1

23, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட் அறிவிப்பு



இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் அச்சுக்கூடத்தின் அதிபர் களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், “மணிமாலன் சண்டை நாடகம்” என்னும் இந்நூலை, சென்னை தாண்டவராயப்பிள்ளாவீதி 11-வதுநெ. வீட்டில் ஸ்தாபித்திருந்த வாணி விலாசம் பிரஸ் உரிமைபாளர் மயிலை. திருவேங்கடமுதலியார் அவர்கள் சர்வ சுதந்தரத்துடன் தான் அச்சிட்டு தன்பேரால் ரிஜிஸ்டர் காபிரைட் செய்துகொண்டு விற்பனை செய்தவர்த் இப்புத்தக காபிரைட்டை, அமரம்பேடு. இரங்கசாமிமுதலியார் ஸன்ஸ் பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத் தலைவர் களில் ஒருவராகிய அ. முத்தவடிவேல் முதலியார்பேரால் கிரபத் திற்குப்பெற்று அச்சிட்டு ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்செய்து வெளியிட்டு வந்ததை அடியிற்கண்ட நான் அச்சிட்டு மகாகனம் பொருந்திய அரசாங்கத்தார் சட்டப்படி என்பேரால் ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்செய்து வெளியிட்டுள்ளேன். ஆகையால் இந்நூலை பிரிற் அச்சிடுதல் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அ. இராஜரத்தின முதலியார்.

ஸ்ரீ
சுருஷ்ணசகாயம்

மணிமாலன் சண்டை நாடகம்



குருவணக்கம்

போற்றி யிருத்தம்

வேதாந்தவேதாபோற்றி வேதசம்பன்னாபோற்றி
ஓதாதகல்யியெல்லாம் ஓதிபேவைத்தாப்போற்றி
தாதாவேபோற்றிபோற்றி தபவருள்குருவேபோற்றி
பாதாமிந்தந்தன்னை பணிந்துளமறவேன்போற்றி.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால், இவ்விதமாக இந்திரப்பிரஸ்தத்தைப்
பரிபாலனம் செய்துவரானின்ற பாண்டமகாராஜர்களுடைய குமாரர்க
ளாகிய பஞ்சபாண்டவர் ஐந்து ராஜாக்களும் குருபரமகாரிஷிபி
னுடைய வனத்திற்கு வருகிறதிதம் காண்க

தருமர் சொல் யிருத்தம்

பெரியதத்தை பெற்றெடுத்த செல்வரான
பெரும்பாவி துரியனவன் சகுனிகொல்லால்
தருமரையுந் தமையனென்று யோசியாமல்
தன்னுடைய பதிசனிலே வரவழைத்து
மருமமுடன் சூதாடி நகர்பறித்து
மாவனத்திற் குடியிருக்க வந்தகாலை
திறமுடனே ஏழாண்டும் தொலைத்தபின்பு
சீரான மருவனத்திற் கொலுவதானார்.



தரு

ராஜாஜேந்திரன்

ராஜன்கொலுவதாகினர்

ராஜன்கொலுவதாகினர்

தேசமன்னர்வந்து

நாசமொன்றில்லாமல்

சுருள் நத்தியதாரியனும்

உத்தமரைவரும்

இந்திரப்பிரஸ்தத்தில்

அந்தத்தாரியன்சகுனி

சுருள் அண்ணலையென்றைவர்

எண்ணினபெண்ண

வேடிக்கையானந்தமாக

ஆடுஞ்சதுங்கத்தை

சுருள் அம்மானசகுனியால் இம்மையில்வெளித்தவன்

தப்பியபல்துரோபதை துகிலையும்உரித்தவன்

பன்னிரண்டுவருஷம்

பதினமூன்றாம்வருஷத்தில்

சுருள் டட்டணம்வந்தாலே

இஷ்டம்புத்தருக்கிறேன்

ராஜமார்த்தாண்டனா

வெருவேடிக்கையாக

திருவடிவணங்கிட

நகரையாண்டிட்டிரன்

பத்தியேகாட்டினில்

பத்தினியானுடன்

ராஜ

இனபமாயிருந்தோரை

அன்புடனேயழைத்து

குன்னியேதொழுது

முடிக்கவேநினைத்து

ராஜ

வினையாடுவோமென்று

அச்சபைதனிலவந்து

ராஜ

பாவனத்திலேகி

பாரிர்காணாமற்றங்கி

திட்டமாயுலகத்தை

என்றெடுத்துகரத்திட்ட

ராஜ

தருமர் சொல் விருத்தம்

[3X11]

தம்பிரமர்களேமுன்செய்த தவப்பயன்குறையினாலே
அம்புவிவிட்டுளமும் அடவியில்வந்துசேர்ந்தோம்
எம்பிரானருளினாலே ஏழாண்டுதலைத்துவிட்டோம்
கும்பலாபிவவனத்தில் குணமுடனேருவோமே.

வசனம்

கேளுங்கள் தம்பிரமர்களே! பெண்ணே தரோபதா! நாம்
முன்செய்த தீவினையாலே நமது நாட்டைவிட்டு காட்டில்வந்து
திரிபோதனன் சொற்படிக்குப் பனிரெண்டுவருஷத்தில் ஏழுவருஷ
மும் தொலைத்துவிட்டோம். இப்போது குருபர மகாரிஷிபிணுடைய
வனத்திலிருந்து எட்டாவது ஆண்டு தொலைத்துவிட்டு மறுவனம்
வந்துசேர்ந்தோம். நாயிருக்கத் தக்கதாக பர்னசாலை ஒன்று
செய்ப்புகள், நாம் புதிக்கக் கனிவர்க்கம் கொண்டுவருங்கள் தம்பி
மார்களே.

சகாதேவன் சொல் விருத்தம்

தன்மமேபெரிதாயெண்ணும் தமைபனேபாதம்போற்றி
வன்மமும்செய்துநம்மை வனவாசமோட்டிகவைத்தான்
செம்மைபாய்வசித்திருக்கச் சித்திரபர்னசாலை
இம்மைபிற்செய்துவந்தோம் இணைபடிசாணம்போற்றி.

வசனம்

கேளும் எனது தமைபனாரே! உனது பாதாபித்தம் சாணம்.
நமது பங்காளிபாகிப் திரிபோதனன் கபட வஞ்சகத்தினால் பன்னி
ரெண்டுவருஷம் வனவாசம் ஓராண்டு அக்கிரபாதவாசம் செல்லும்படி
காணகம் அனுப்பிவிட்டபடியால் நாம் இந்தவனத்தில் சஞ்சரிக்கும்
படி நேரிட்டது. தங்கள் உத்திரவுப்படிக்கு மகா விசித்திரமான
பர்னசாலை ஏற்படுத்தினோம், கனிவர்க்கங்களும் கொண்டுவந்தோம்,
தங்கள் புசித்து பசிதணியும் அண்ணாவே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக பஞ்சபாண்டவர்கள் கொலுவிற்குக்கும்போது
தரோபதைபம்மன் வனவேடிக்கைகளைப் பார்க்கும்படி சபைக்கு
வருகிறவிதம் காண்க.



தரோபதை சொல் விருத்தம்

சோலையிலோசைபாடுஞ் சொகுகள்ளருயிலைப்போலும்
காலையிலுதயமாகும் கதிரவனொளியைப்போலும்
வேலையும்பழிக்குங்கண்ணாள் விசித்திரமயிலைப்போலும்
சேலையும்பணிகளாடச் சிறப்புடன்வருகின்றாளே.

தரு

சோதிப்பிரகாசமின்ன	சொகுசாய்பணிகள் துன்ன	
சந்தரதரோபதையும்வந்தாள்	மிகுஅதிருணவழகி	
சந்தரதரோபதையும்வந்தாள்	தாதிமார்க்குழ	
சுருள் தங்கப்பணிகளும்	எங்கும் துலங்கிட	
இங்கிதமானதோர்	மங்கையர்க்குழ	சோ
காதினிற்பணிகள்மின்ன	கதிர்மணிபணி துன்ன	
விதியிலலைந்திட	கோதைபாள்கூந்தலும்	
சுருள் வித்தியாபிப	பத்தினிமாதிகள்	
சததிபமறவாத	உத்தமிகாது	சோ
பாஞ்சாலன்பாகந்தன்னில்	பாலகியாபுதித்து	
பார்த்தனைமாலையிட்டுமே	அங்கேபார்த்தவர்நடுங்கிட	
சுருள் பாண்டவரைவர்க்கும்	பத்தினியாகவே	
பக்தமாய்வனவாசம்	துஷ்டமாசெய்து	சோ
அந்தவனத்திலுள்ள	அதிசயம்பார்க்கவென்று	
விந்தையாப்மனமகிழ்ந்து	சிந்தையமிகக்களித்து	

கருள் வேள்விழிமாதிவன் மன்மதந்தேவிபோல்
சேல்விழியென்றிடச் சித்திரப்பதுமைபோல் சேர

வேறு தரு

இந்தவனப்புதுமை பாணஞ்சென்று
இன்பமாய்ப்பார்த்திடுவேன்

குத்திரிக்குதுபார்
கூவுதுபார்

மாடப்புற அன்னங்கள்
மாங்கிளி

தேடியறிந்ததில்லைபே
தேன்கிளி

மாங்கனியேர்பலாவும்
மணமுள்ள

கோங்குபலாமுதலாய்
குணமுள்ள

இந்தநதிபைப்பாராய்
எங்கிருந்தெங்கே

கந்தமலர்
கரையில்ஒதுங்கியே

ஒருமயில்
குயிலும்

மார்தன்னில்
கூவுதுபார்

இந்தவனத்தில்
கூவுதுபார்

அனேகமாய்
தேன்களியும்

செவ்வாகையும்த
மாஞ்சுளையும்

வேடிக்கையாக
வருகிறதோ

பாரிஜாதபூஷ்பம்
போகுதுபார் இந்த

வேறு சந்தம்

இதுவென்ன பூமலரோ
இதுவும்என்ன நதியோ
இதுவென்ன தபோதனர்கள்
இதுவென்ன அர்க்கியமோ
இதுவென்ன பரிமளந்தான்

வசனம்

கேளுங்கள் அம்மா தாதிமார்களே! இந்த வனத்தோரத்திலே
நதிபொன்று ஓடுகிறது, ஜலமானது பரிமளமிருந்த வாசனைபாகவும்
இருக்கிறது. இதில் அநேக பூஷ்பங்களும் கிடைப்பதற்கு அருமை
பாடிய மந்தாகாமலர்களும் இந்த ஜலத்தில் அடித்துக்கொண்டு
போகிறதே, இது என்ன வேடிக்கை, இது என்ன சிங்காரம் பாருங்
கள் அம்மா சகிமார்களே.

தரு

என்னு அதிசயமோ இந்ததடாகமும் லிந்தைபாய்தோற்றது
என்னு அதிசயமோ

தரு

விரதிரமும்பெற்ற விளங்கும்சந்திரகுலோசன்
விமசேனனிதோவந்தான் வெஞ்ஞாநுகோன்
விமசேனனிதோவந்தான்

தீவிரமாகவே தெண்டரபுதம்பாலா
கருள் திரமுடன்பொற் காமதிலிலங்கிட
அறமுடன்பணிகளும் கலகலவென்றிட விர

மந்தரகிரிபைப்போல் மார்பிற்பதக்கமின்ன
மகிழும்பணி துலங்கவே வெருவிற்தபாக
மகிழும்பணி துலங்கவே

சுந்தைமிகக்களித்து செழித்துகெக்கலிகொட்டி
கருள் தீரவீர்கள் கண்டுநடுங்கிட
ஆங்காரமுடன் அண்டங்கள்நடுங்க விர

கருமலைப்போலவே கறுத்ததேகமுடனே
கைபில்கெதைவாளெடுத்த கண்டவாநடுங்கிட
கைபில்கெதைவாளெடுத்த

காணுமிருகமெல்லாம் கலங்கி அப்புறமோட
கருள் கண்களும்தீயெழ மண்களும்பறக்க
கணபூதபேதமும் காமதைக்குவிக்க விர

தாரியன்செய்தவஞ்சகத்தார் றெலைப்பேனவனைபென்று
தப்பசபைபிற்சொன்னவன் வெருமன்னவாரிப
தப்பசபைபிற்சொன்னவன்

துலைக்காமலவனைநான் தொட்டுஜலமருந்தேன்
கருள் தொப்பேனஜலமதை செதைவினாடித்து
அப்பவேநியிர்த்துநீர் அருந்துவேனென்று விர

துரோபதை சொல் கிருத்தம்

இன்னகரிடும்பாகூர நெதிரிலாபக்காரான்
தன்னையேகொன்றுவென்ற தாஷ்டகவுன்பாதத்தை
இன்னிலயந்தனில்பாணு மின்பமாகத்தொழுதேன்போற்றி
கன்னியாந்முடித்துவந்த காரியம்முடிப்பிரம்னா.

வசனம்

சாணம் சாணம் எனது பிரானேசா! உம்முடைப பாதா
விந்தங்களுக்கு அனேக வந்தனம், அதுவன்றிபும் நான் என்னு

டைப மனதில் ஒரு காரியம் நினைத்திருக்கிறேன். அதை எவ்வித மாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பா சுவாமி.

விமன் சொல் விருத்தம்

பாவையாளாகவேதான் பாஞ்சாலதவத்துதித்த
கோவையேரீயுமிந்தக் குவலயத்தன்னில்வாழி
மேவியேரீயுமிப்போ மேன்மையாய்நினைத்துவந்தசேதியை
தீவிரமாகவேதான் தெரிவிப்பாப்பாழிவாழி.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே துரோபதா! நீ மகாராசியாக வாழக்கடவது உனது மனதில் நினைத்துவந்த சங்கதியை எனக்கு விபரமதாக தெரியச்சொல்லும் பெண்ணே துரோபதா.

துரோபதை தரு

மன்னவாயிவ்வனத்தில் மகிழ்ச்சியுடனேசென்றேன்
மலர்ஒன் டுபார்த்துவந்தேன் மன்னவரே
சுருள் மகிழ்ச்சியுடனெனக்கு மந்தாராமலனாரீர்
மகிழ்ச்சியுடனே தந்தால் பூரிப்புடனிருப்பேன் மன்

விமன் தரு

பெண்ணே! சொல்லும்வார்த்தை பிரியத்தெரியவிடலை
பேதகமில்லாமல்சொல்வார்ப் பெண்மடிலே
சுருள் பிரியுப்படிக்குயிப்போ தெரியவேயுரைத்தால்
அரிவைமேலர்தன்னை அன்புடனேயளிப்பேன் பெ

துரோபதை தரு

அகிலாண்டகாவேரி ஆறென் டுவருகுது
அதிலேமிதக்கிறது மந்தாராபுஷ்பம்
சுருள் அடித்துவருகுது அன்பானபாரிஜாதம்
கிடத்துடனளிப்பிரோ தேவிமனங்களிக்க அகி

விமன் தரு

எங்கிருந்தவருகுதோ இறைக்கும்காவேரிஜலம்
இதுகெவன்னபுதுமையோ பெண்மடிலே
சுருள் இடறுகள்நேருமோ அடர்வனந்தனிலே
கிடமுடனுரைப்பது நலமல்லபெண்ணே எங்

துரோபதை தரு

அந்தஆற்றினருகில் அடர்ந்திருக்கும்பூஞ்சோலை
அதிசீருக்குதேமலர் மன்னவரே

சுருள் அடுத்தநீருமிக்கே திடத்துடனெகியே
எடுத்தளிப்பாய்மலரை எந்தன் மனமகிழ அந்த

வீமன் தரு

எந்தமகாமுனிவர் எடுத்தர்ச்சிக்குமலரோ
ஏகவொண்ணாதென் றன் பெண்மயிலே

சுருள் எண்ணினபெண்ணமும் ஏர்க்காதடிபுனக்கு
கண்மணியேயிதைக் கருத்தினில்நினைக்காதே எந்த

துரோபதை தரு

ஆராலுமாகாதென்று அறிவித்தேனும்பிடத்தில்
அதையும்நீயோசிப்பீர் மன்னவரே

சுருள் அன்புள்ளமலரையென் அகமதுமகிழ
இன்பமதாகவே இசுஷணம்தருகுவீர் தூர

வீமன் தரு

மாணத்தாயேசொன்னாய் மாண்டோமேரால்வர்களும்
மதிதானுனக்கில்லைபோ பெண்மயிலே

சுருள் மாங்குயிலேஅடி மாதாசேநீயும்
தேவகியேவாடாதே தேவையில்கையெமலர் மாண

துரோபதை தரு

தரிபன்செய்வஞ்சகத்தால் தலைக்கேவவனம்வந்தோம்
அரிமாயன்செய்தமாயம் மன்னவரே

சுருள் அந்நாளில்மடிந்ததைச் சிந்தையில்கிணையாதே
அருமலகையெனக்கு அன்புடனளிப்பீரே தூரி

வீமன் தரு

மாங்கனியைநீக்கட்க மாதேஅருச்சுனன் றன்னை
மடியும்படியேநீந்துதே பெண்மயிலே

சுருள் மாயனாற்போது மடியாமற்பிழைந்தேரேம
மாதேயிவ்வார்த்தையை மனதில்கிணையாதே மா

துரோபதை தரு

என்னசொன்னாலுங்கேளேன் எடுத்தளிப்பீர்மலரை
ஏதுவினைவந்தாலும் மன்னவரே

சுருள் என்னுடையதமையனும் வந்துமேகார்ப்பார்
உன்னுடையமனதில் மயக்கமும்வேண்டாம் என்

விமன் சொல் விருத்தம்

எந்தனுட தேவியரே சொல்லக்கேளாய்
எம்பெருமான் காப்பாரென்றுரைத்ததாலே
மந்தார புஷ்பமெட்டு பாரிஜாத
மலர்களெல்லாம் வகைவகையாய்க் கொண்டுவந்து
உந்தனுடன் மனமகிழ நானுமிப்போ
ஒருநொடிக்குள் தந்திடுவேன் அஞ்சவேண்டாம்
அந்தமுடன் நாமிருக்கும் பர்ணசாலைக்
கன்புடனே நீயேகி யிருந்திடாயே.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே துரோபதை! ஏதுவினைவந்தாலும் நமக்குத்
தனைவராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி காப்பாரென்று சொல்லுகிறபடியால்
இதோ ஒருஷ்ணத்தில் அந்த மந்தாரைமலரை கொண்டுவருகிறேன்
பர்ணசாலையிற்போய் பதனமாயிருப்பாய் பெண்ணே பிராண
நாயகி.

துரோபதை கவி

பாரொலம்புகழும் பார்த்தீபன் தமையா
சீருடன்பலரை சீக்கொந்தருவீர்.

வசனம்

கேளும் பிராணேசா! அந்த மந்தாரைமலரை எனக்குச் சீக்கிரம்
கொண்டுவந்து தாருமையா சுவாமி.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால், விமசேனன் பாஞ்சாலியினுடைய
உத்தரையின்படி காவேரியாற்றில் போகும் மந்தாரைமலரைக்
கொண்டுவரும்படியாகச் சம்மதித்திருக்கும்போது தெளமிய மகா
மூனியர் வருவது.



தெளமியர் சொல் கிருத்தம்

காலிகாம்பரமுந்தண்டும் கமண்டலங்கையிலேந்தி
தாயியேசடைகுலுங்க சங்கரனொளியிளங்க
மேயியேயீசன்பாதம் மேன்மைபாமனதிலெண்ணித்
தீயிசபைமுன்பாகத் தெளமியர்வருகின்றாரே.

தரு

தெளமியாச்சாரியரும் வந்தார் மிகுதபத்தினியுயர்ந்த
தெளமியாச்சாரியரும் வந்தார்

தெளமியாச்சாரியரும்வந்தார் தண்டுகமண்டலமேந்தி
தங்கப்பணிதிகளும் அங்கமெல்லாங்குலுங்க தெள

ஈசன்பதத்தைநிகழ் பாசமுடன்துதித்த
பாசவினைபகற்றும் ராசன் தர்மரைக்காண தெள

காலிகாம்பரம்பூண்டு கையில்புலித்தோல்கொண்டு
கண்டவர்களெதிரில் தெண்டனிட்டேபணிய தெள

தர்மர்வனத்தில்வந்து தயங்கினிற் றரான்முதல்
நன்மைவசனங்களை நலமுடனுரைத்திட தெளி

தெளமியர் கிருத்தம்

அன்புள்ளசீஷனோடும் அறம்பெற்றதருமருக்கு
துன்பமாய்கிடுதிவிட்டுத் தோன்றியமுதலாய்நாமும்

தெம்புகளியிவவும்கொல்லித் தினமுமாறனித்தவந்தோம்
வம்பனுப்புகொல்லும்வீமன் வார்த்தைபைக்காணுவேனே.

வசனம்

கேளுமப்பா சீஷர்களே! கபடவஞ்சகனாகிய திரியோதிரன்
குதுமார்க்கமாய்ப் பாண்டவர்களைப் பனிரண்டு வருஷம்வனவாசமும்
ஜாண்டு அஞ்ஞாதவாசமும் ஆக பதிமூன்று வருஷம் கானகத்திற்
சஞ்சரிக்கும்படி வனவாசம் ஒட்டினான். பாண்டவர்கள் கானகம்
வந்தநாள்முதல் அவர்களுடைய துயரத்தை மாற்றும்படி நாம் சில
நீதி மார்க்கங்களை உபதேசித்துக்கொண்டுவந்தோம். இப்போது
வீமசேனனுனவன் ஏதோ ஒருகாரியார்த்தமாகப் போகிறபடியால்
அவன் வெற்றிபெறும்படியாக ஆசீர்வதித்துவருவோம் வாருங்கள்
அப்பா சீஷர்களே.

வீமன் சொல் விருத்தம்

ஆதிநாள்முதலாயெங்கள் அருந்துயர்தீர்த்துநீரும்
வேதனைவரவொட்டாமல் விபரங்களுரைத்துக்காதீர்
காதகத்தரிபன்செய்த கபடெலாமறிந்தாய்போற்றி
ஆதரவாகென்னை அன்புடன்காத்திடரே.

வசனம்

சாணம் சாணமையா சுவாமி எங்கள் குலகுருவாகிய தெளமி
பாச்சாரியோ! ஆதிநாள்முதலாக எங்களுக்கு தரியோதனனால்
ஏற்பட்ட துன்பங்களை நிவர்த்திசெய்து பாதுகாத்து வருகின்ற மகா
தவசிரோஷ்டயோ! உமது பாதாவிந்தகமலங்களுக்கு அநேகவந்தனம்
வந்தனமையா சுவாமி.

தெளமியர் தரு

சந்திரகுலதருமருட தம்பிவீமசேனவாழி
தெரியமுடனெசெல்லும் விதமதைபுகரைப்பாய்

வீமன் தரு

மங்கைதுரோபதைபவள் மந்தரபுஷ்பமதை
மகிழ்ந்தென்னைக்கேட்டதினால் நான்தருவேனென்றேன்

தெளமியர் தரு

தருகுவேனென்றுநீ கைரியமுடனெங்கே
தாண்டிநடக்கும்விதம் நீயுரைப்பாய்

வீமன் தரு

எங்கேபோகிறாளுஞ்சென்று இச்சித்தபுஷ்பமதை
எடுத்தவட்களிப்பெனென்று நான்போறேன்

தெளியிப் தரு

அந்தாலோகத்திலும்
மந்தாரைபுஷ்பமது

அளகாபுரிதனிலும்
இருத்திடுமே

வீமன் தரு

எந்தவிதமாய்ப்புஷ்பம்
எனக்குத்தெரியஅதை

என்னிடம்வருவது
வுரைத்திடுவீர்

தெளியப் சொல் விருத்தம்

அந்தாலோகத்தன்னில் அளகைபாங்குபோலோகம்
மந்தாரைமலருமங்கே மற்றவோருகெற்காணோம்
தந்திரமணிமாலன்பேர் தனிக்கோட்டைகாவலோனைச்
சிந்துகிந்தாகவாட்டி சிக்குரம்பரித்துவாராய்.

வசனம்

கேளுமப்பா வீமசேனா! மந்தாரைபுஷ்பமானது தெய்வலோகத்
திலும் குபோறுடைய பட்டணமாகிய அளகாபுரியினும் அடப்படும்.
ஆகையால் நீ அளகாபுரிக்குச் சென்று குபோறுடைய கோட்டை
வாசலுக்கு அநிபதிபாகிய மணிமாலனைக் கொண்டு மந்தாரை புஷ்ப
பத்தைக் கொண்டுவருமப்பா வீமசேனா.

வீமன் வசனம்

அப்படியே போய்வருவேனாய் சுவாமி.

வீமன் தரு

நடந்தேனிதோபாரீர்
நடந்தானிதோபாரீர்

மதவீமனும்வனமதைநாக்கி

நடந்தானிதோபாரீர்
அடர்ந்தமிருகமெல்லாம்

காடுகானகத்தன்னில்
அலறியப்புரமோட.

கருள் அந்தாவானவர்
அருமுனிவோர்களும்

கண்டுநடுங்கிட
ஆவென்றுதிங்கிட நட

சுத்தசாகாக்கடல்
சாரிவருங்கதிரைப்

தத்தனித்துமேசாட
பாரிச்செந்தூள்மறைக்க

கருள் கூணத்தில்மந்தாரையும்
கனமுடனெதிர்த்தோரைக்

தருகிறேனென்று
கண்டிப்பேனென்று நட

கையில்தெண்டாபுதம்
மெய்பில் அரிபின்பாதம்

கனத்தகூணம்மின்ன
மேன்மைபுடனினத்து

சுருள் மீரிபஅளகைபிற்
பாரிபமந்தாரை

சாரிபாசென்று
தருகுவேனென்று

நட

பொது வசனம்

அகோதெப்படிபென்றால், வீமசேனன் அளகாபுரியை நாடி வனந்திரங்களில் நடக்கின்றபோது அந்தவனத்தில் வாசம்செய்து வராகின்ற காளிகாதேவி வருவது.



காளி சொல் விருத்தம்

வருபவனாரோவென்று வடிவானுங்காத்திலேந்திச்
சுருடன்முனிவரெல்லாம் சுருக்குடன் பயந்துவோடக்
காமதிற்பிண்டிகுலம் கதாயுதம்இருப்பிலக்கை
திரமதாப்பிடித்தேஉக்ரம தேவியும்வருகின்றாளே.

தரு

உக்கிரதீர அகோரகாளிகைவந்தாள் உலகிலதிபதி பலரும்நடுங்கிட
உக்கிரதீர அகோரகாளிகைவந்தாள்

உக்கிரவீரகாளிவந்தாள் உலகிலுள்ளவர்பலரும்நடுங்கிட
கலகலென்றுமே வளைபல்கொஞ்சிட

சூரகேயூர
அஷ்டபுஜங்களும்

மணிகளாடிட
நிகநிகென்றிட

உக்

காவில்வெண்டபம் கலகென்றிடவே	எதிரில்வந்த
கனத்தமிழுகங்கள்	மனமும்நடுங்கிட
சூலம்சக்கரம்	பிண்டிபாலமும்
சுற்றிலும்பூத	கணங்கள்சூழ்ந்திட உக்கி
அந்தாவானவர்	முனிவர்வாவொண்ணாத
எந்தன்வனத்தில்	வந்தவனாரோ
கந்தமுங்கஸ்தூரிவாடைகள்	கமகமென்றுவிசவே
சுந்தரபூதப்பிரேதங்கள்	சுற்றிலும்வந்துவணங்க உக்கி
கண்டவர்மனம்நடுங்கிடவே	உலகிலுள்ள
காவலர்கள்வந்து	நாடிடவே
மண்டலங்கனும்	என்டிசபெல்லாம்
மடமடவென்றுதா	னதிர்த்திட
தொண்டுசெய்துமே	நாடகந்தன்னை
பாடினோன் துயர்	திர்ப்போமென்றுமே உக்கி



காளி கவி

துதிபெருமுலகத்தன்னில் தொண்டர்கள் தவிரவேறே
 அதுபதிவந்ததில்லை ஆரடாரில்லும்நிலும்
 பதிவிட்டுவந்ததாலே பற்றிபேஉண்ணைவாட்டி
 சதைசதைபாகவுண்ணை சாடுவேனறிந்திடாபே.

வசனம்

அடா வாடா பயலே! எனக்கு அருமைபானவர் தவிர மற்ற எவர்களும் இந்த வனத்தில் வாக்கடாது. நீ இவ்விடம் வந்தபடியால் உன்னைக் கொன்றுபோடுவேன். உன்னுடைய சகிஸ்தாரத்தை சொல்வாபடா பயலே.

வீமன் தரு

சரணம்சரணம்மமா

ஜெகத்கூடி

தாயேசரணம்மமா

தருணமதிலேயெந்தன்

தந்தைபாண்டூரஜன்

நிரணபமாப்குந்தி

வயிற்றிற்பிறந்தவன் சா

அண்ணன் தருமாரஜன்

அவர்க்கிளையோன்வீமன்

அர்ச்சுனன்நகுலன்

சகாதேவன் தம்பிமார்கள் சா

பங்காளி துரியனல்

பாரவனத்தில்வந்து

பன்னகசாலைபில்

பதனமாயிருக்கையில் சா

ஐவர்க்கும்தேவி

அரிவைதொளபதைக்கு

அன்பாப்மந்தாராபுஷ்பம் அளிக்கும்படியாய்க்கேட்க சா

அளகாபுரிபைநோக்கி

அடியேன்வரும்வழியில்

அம்மணிஉணைக்கண்டு

அடியில்பணிந்துவின்றேன் சா

வீமன் கவி

அம்மணிகௌரிவீரி ஆயிழுக்கண்ணிசத்தி

இம்மையில்யானும்வந்த சேதிகளெடுத்துச்சொன்னேன்

நன்மையையெந்தனுக்கு நலமுடன்வாமளித்து

செம்மைபாப்மனமகிழ்ந்து சீக்கிரமனுப்புறாபே.

வசனம்

சரணம் சரணம்மமா! இந்த உலகத்தை காத்துவாரின்ற லோகாகூடி! என்னுடைய சகிஸ்தாரமும் நான்வந்த சேதியையும் விபரமாகச் சொன்னேன். என்பேரில் தயவுபுரிந்து நான் போகிற காரியம் ஜெயமாகும்படியாக வாமளித்து விடைதந்து அனுப்ப வேண்டுமம்மா தாயே.

காளிசொல் விருத்தம்

அப்பனேவாழிவாழி அறம்பெரும் தருமர்தம்பி

இப்புவிபுள்ளமட்டும் நீடுழிகாலம்வாழி

அப்பனேகோட்டைதன்னில் அதிபதியாயுள்ளோனை

தப்பிதம்வரவொட்டாமல் தடுத்தமர்செய்திடாபே.

வசனம்

கேளுமப்பா வீமசேனா! பூலோக தயாநிதிபாகிய தர்மராஜனுடைய தம்பியென்று சொன்னபடியினால் நான் அதிக சந்தோஷத்தைப்படைந்தேன். ஆகையால் நீ அளகாபுரிக்குச் சென்று மந்தாராபுஷ்பம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லுகிறாய். அந்த அளகாபுரி கோட்டைவாசல் காவலாளியாகிய மணிமாலன் அநேக வாகன்களைப் பெற்றவன், அவனை ஜபிக்க தேவர்களாலும் முடியாது. ஏனெனில் இடும்பாகுரான் பக்காகுரான் கீசகன் காரகன் தன் மணிமாலன் துரியோதனன் உன்னோடு ஆக ஏழுபேரும் சரிபலம் பெற்றவர்கள். இந்த ஏழுபேரில் ஒருவனை முர்த்தி எவன் கொல்கிறானோ அவன் கையால் மற்றவர்களும் மடியவேண்டும். நீ இடும்புணையும் பக்காகுரனையும் கொன்றுவிட்டாயல்லவா, அந்த மணிமாலனையும் நீயே கொல்வாய். உனக்கு வேண்டிய வாகன்களைத் தந்தேன், சுகமாகப் போய்வாருமப்பா வீமசேனா.

வீமன் தரு கொண்டிச்சிந்து

விடைபெற்று நடந்தானே விமலீகையில்
வீரமணிமாலனையும் தீரமாய்க்கொல்ல

கடலொலிபோவே சீறி
காணுமிருகமெல்லாம் கலங்கிடவே

திடம்பெற்ற மணிமாலனை இப்பொழுது
தெண்டினுலடித்தவன் மண்டையுடைப்பேன்

அளகைக்குள்ளே நுழைந்து மலர்களை
அடுக்காகாணுமெடுப்பேன் தத்தோம்

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால், வீமசேனன் அளகாபுரிக்கோட்டைக்கருகில் வந்துசேர்ந்து தான்வந்தசேதி அறிபும்படியாக யானே போல் கொச்சித்து இருக்குமபோது இந்தச்சத்தம் மணிமாலன் கேட்டு மகாகோபத்துடன் வருவது.

மணிமாலன் சொல் விருத்தம்

சித்திராதத்திலேறிச் சிங்கத்தைப்போல்கொச்சித்து
பத்தரைமாற்றுத்தங்கப் பசுமபொன்னுறபணிகள் பூட்டி
அத்துமேகடந்துவந்த அதிபலவிமன் தன்னை
மந்தகம்பிளப்பேனென்று மணிமாலன் வருகின்றானே,



நரு

வந்தான் மணிமாலன் பாரீர்
வந்தான் மணிமாலன் பாரீர்

இதோ

வந்தான் மணிமாலன்
சந்தோஷமாகவே
சுருள் சந்திரசூரியர்
வந்தவர்திரைதீர்
வேலும் குலமும் கத்தி
காலில் தண்டை களகொஞ்சு
சுருள் கண்டவரைவரசுரும்
கண்டனென்றுமே

வாகுவலயம்பூண்டு
சமாதிசெய்வேனென்று
சிறுதைகலங்கிட
கண்டுநடுங்கிட வந்
வேணாகருகிசுத்தி
கமலரயனமிஞ்சு
நின்றபணிந்திட
கொண்டுகதைபுடன் வந்

அளகாபுரிக்குபேரன்
தளகர்த்தனென்னவே
சுருள் சங்கதியென்னமோ
தங்கிடும் அரசனைத்

அவன்கொட்டைக்கதிபனுய்
சமர்த்திலதிமுள்ளோன்
அங்கேநான்சென்று
தாக்கிட அஹவேன் வந்

வீரவாளாயுதமும்
தோர்ப்பாணங்கொண்டு
சுருள் தோமர்த்தேர்மரம்
கார்முக்குலம்

விஜயங்கையிலிங்கிட
சுருக்காய்வேட்டைபைநாடி
ஆர்மாயுதம்
கொடியுதங்கொண்டு வந்

பொது வசனம்

அகோதெப்படிபென்றால், மணிமாலன் போர்க்கோலங்கொண்டு
விமன்பேரில் சமராபிய புத்தத்திற்கு போகும்போது அதை அறியும்
படி அவர் தேவியாகிய மதனவல்லி சபைக்கு வருவது.



மதனவல்லி சொல் விருத்தம்

சித்திடைரில் ஒட்டியாணம் பளபளென்ன
சேலையுடன் பணிதிகளும் மிகத்துலங்க
இரத்தின் வாபாணமது சோதிமின்ன
ரவிக்கைமுத்துத் தாவடங்கள் நிகழிகென்ன
கத்தியொடு குலமுடன் எடுத்தமன்னன்
காணவவன் தனைக்கூறு பனுபவிக்க
வித்தபரம் வினோதமுளள் வல்லியாளும்
விளங்கிடவே சபைகாடி வருகின்றாளே.

மதனவல்லி வருகிற தரு

வந்தாள் மதனவல்லியும்
வாராள் மதனவல்லியும்

மிககுபிலாய்

வந்தாள் மதனவல்லியும்
கந்தம்பரிமளங்கள்

வா னுலகமா துபேரலே
கமகமவென்றுவிச

சுருள் கங்கணவரை பலும்
காரிழைவினாடன்

கலகலவென்றிட
சேயிழைகூழ்ந்திட

வந்

முத்துமாலைகள் தன்னவே
மோகணபதக்கமின்னவே
வெற்றிப்பிரதாபம்பெற்ற
வீரத்தண்டை கொலுசு

மின்னொளிபேரல
வீரதிவீரதீசன்
காலில்கலகலென்ன

சுருள்	வித்தகர்மெச்சிடும் சுத்தமாப்காதலனை	உத்தமபூஷணி முத்தமிட்டனைப	வந்
	காவீர்சிலம்புகொஞ்சுவே கண்டோர்மதிகெஞ்சுவே மேலினிற்பூஷணமின்ன சோலைக்கிளிபெனவே	இவளழழகை கிண்ணோர்கண்டுமகிழ சொல்லுமொழிதுலங்க	
சுருள்	சுத்தபரிமள நத்தியேமாதர்கள்	உத்தமபிவளென்ன சுத்தியேவருக	வந்
	சேலைபளபளென்னவே சிரசில்நிகிகென்னவே வேலைப்பழித்தமிழி சேடிபர்கள் அருவனில்	ராஜமுடிக்கடி வாலைப்பருவமொழி கடியேவந்திட	
சுருள்	சித்தமகிழ்நாதன் வெற்றிசெய்யப்போகும்	உத்தமகோலங்கொண்டு வேடிக்கைபறிந்திட	வந்

மதனவல்லி விருத்தம்

ஜெகமதில்துஷ்டர்வச மெனதுநாதா
அகமதில்துணிவுகொண்டிங் காருடன் போர்க்கெழுந்திர்
வெகுவிதசபைமுன்பாக கிளங்கவேவுரைத்துநீரும்
அதிவிதவிரகந்திர யணைந்துமேபோவீர்மனனா.

வசனம்

சாணம் சாணம் எனது பிராணநாயகா! இப்போது அதிக
கோபத்துடனே புத்தகோலங்கொண்டு யார்பேரில் சண்டைக்குப்
போகிறீர். ஆகிலும் மன்மதபாணமாகப்பட்டது என் மாற்பில்
ஊடுறத்தாக்கி எனக்கு விரகவாதை அதிகமாகிறது. ஆகையால்
என் விரகதாபத்தை தீர்த்து பிறகு போகலாமைபா சுவாயி.

மணிமாலன் சொல் விருத்தம்

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மன்னவன்கோட்டைதன்னில்
சிக்கம்போலெவனோவந்த சேதியுங்கெள்விபானேன்
சங்கையில்லாமல்நானும் ஜடுதியிலவனைக்கொன்று
பொங்கமாப்வந்துநாளை பூரித்துசேருவேனே.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே பிராணநாயகி! அதோ அளகாபுரிக்கோட்
கூடையில் யாரோ ஒருவன் கொச்சித்துவருகிறான், நான் சென்று
அவனைச் செபித்த மதுபடி வந்து உன்னுடைய விரகதாபத்தை
தீர்க்கிறேன், நீ அண்மனைக்குப் போய்ச்சேரும் பெண்ணே பிராண
நாயகி.

மதனவல்லி தரு தர்க்கம்

எந்தனுடபிராணநாதா இவ்வீவனோ
ஏற்குமோ உமக்கிதுகுதோ
சந்தோஷமாகவே தைபலெந்தனைக்கடி
விரைதபாய்வத் துமென் விரகதாபத்தைத்திரு என்

மணிமாலன் தரு

தைபலேபிதுபென்னபேச்சு இந்த
தாணிபுகழும்ராஜனாச்சு
மையலாய்வத்திப்போ மதிப்பில்லாமற்பேசுறாய்
ஐயனாக்கினைக்கு அழிவுவருங்காலமோ தை

மதனவல்லி தரு

மாரன்கணைகளிதோமீறி எந்தன்
மார்பில்விடுகிறனேதுறி
சேருமென்னேடுநீயும் சித்தமயங்கவேண்டாம்
வாரும்வாரும்மன்னனே வந்தொருமுத்தம் காரும் மா

மணிமாலன் தரு

என்னடிவா தரிபேசுறாய் மனம்
ஏக்கங்கொண்டுவினாப்பீசுறாய்
வன்னகில்லுங்கெதையும் வாளுங்கையிலெடுத்த
சொன்னமபிலேபெண்ணே சொருசுடன்போய்வாதேன் என்

மதனவல்லி தரு

போய்வாரேனென் துரீர்பேசுகிறீர் என்னை
புத்திமயக்கங்கொண்டுபேசுகிறீர்
ஈசன்மருமகனாரும் எடுத்தமலர்க்கணையை
நேசனேபிதோவிட்டு நின்றனென்னுடன்கேளும் போ

மணிமாலன் தரு

மன்மதன்பாணத்தாலேக்குறாய் பெண்ணே
மயக்கங்கொண்டுவினாப்த்தேக்குறாய்
நான்சொல்லும்மொழிகளை நாயகியேரீகேளும்
என்கண்ணைஎனைச்சே இருதயத்திலினைக்குறாய் மன

மதனவல்லி தரு

நினைக்கவேண்டாமென்றுசொல்லுகிறீர் மன்னு
நிமிஷத்தில்தான் கணைவெல்லுவீர்

சற்றேபெத்தனைச்சேர்ந்து முத்தந்தருகாவிட்டால்
மெத்தபாவமுண்டாகும் மெய்யிதுசொன்னேனிப்போ நின்

மணிமாலன் கவி

பாவமுமேதுபெண்ணே பரித்தியங்கொண்டாப்போலே
கேவலமாகிப்போ கெடுதியாய்ப்பேசுவந்தாய்
காவினாற்சொன்னவார்த்தை நானுமேசெய்தேனனால்
பாவமும் அதுவேயாகும் பதியேகிடந்திடாயே.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே மதனவல்லி! உன்னைச் சோகிட்டால்
பாவமென்று சொல்லுகிறாய். அப்படி உன்னைச்சேர்ந்து யுத்தகளத்
திற்குச்சென்றால் எனக்கு வெற்றிபெறமாட்டாது. உன்னை நான்
சேருவதில்லை, அரண்மனைக்குப் போய்ச்சேரும் பெண்ணே.

மதனவல்லி தரு

சேருவதில்லைபென்று தீரமாகப்பேசுகிறீர்
சித்தங்கலக்குதே என் பிராணநாதா

மணிமாலன் தரு

சித்தமேன்கலக்குறாய் சற்றுநேரத்திற்கென்று
ஜெயம்பெற்று வருகிறேன் பெண்மணியே

மதனவல்லி தரு

வருவதேதரீபென் மணவாளாபஞ்சணையில்
இருவருங்கூடுவோம் பிராணநாதா

மணிமாலன் தரு

கூடுவோமென்று சொல்லி குணபேதமாகிவாய்
கூடி னுல்பிழைவாரும் பெண்மயிலே

மதனவல்லி ஓரடி கந்தார்த்தம்

பிழையொன்றுமில்லைமன்னா
பேதைபாள்நானுமிங்கே
அலைவது உமக்குத்தானும்

தரு

அடுக்குமோசொல்லும் இப்போ தம்மை
தடுத்தேன்நான்நிலும்
விடுத்துச்சமர்செய்தாலே வினாய்மடிந்திடுவீர்
திடத்துடனெனைச்சேர்ந்து செல்வனுண்டாகச்செய்வீர்

சுருள்

திராபிப்போ
மரான் கணை

சுருள்மொழி
திராப்

அடு



மணிமாலன் ஓரடி கந்தார்த்தம்

சண்டாளி பானபெண்ணே
சபாஷ்ரீ சொன்னவார்த்தை
தெண்டினு லடிப்பேணிப்போ

தரு

திரும்பிரீபோடி
மருகுவேன்வாடி

நாளை உன்னை

அரன் அரிபிரீமாவும்
திறமுடனேவெல்லத்

அமரர்கள்வந்தாலும்
திரமெனக்குண்டு

சுருள் திருட்டுக்கள்ளிரீ
முாட்டுத்தனமாகப்

எட்டநில்லடி
பேசுவந்தாப்

திரு

மதனவல்லி கந்தார்த்தம்

மன்னனை சொல்லக்கோய்
மனைவிபாள் சொல்லும்வார்த்தை
சென்னியும் நடுக்கமுற்று

தரு

சிதறுதேமனது	மரண்கணையால்	
பதறுதேமனது		
பதறும்மொழியினுலே	பலனென்றுகூறுவிர்	
பாலகனுண்டானால்	காலத்திற்குநவியம்	
சுருள் பாசமாயிப்போ	நேசமாயெண்ணை	
ஆசைதீரவே	அணைபவாருமே	சுத்

மணிமாலன் கந்தார்த்தம்

என்னதான் சொன்னபோதும்
எதிர்த்துமே பேசுவந் காய்
சென்னிபி லடித்துதைப்பேன்

தரு

சிக்கிரம்போடி	அரண்மனைக்கு	
சிக்கிரம்போடி		
வாக்குவாதமாக	வந்திங்கேபேசாதே	
நோக்கிவானை பெடுத்து	நொடிக்குள் தலைபறுப்பேன்	
சுருள் நொந்துநீயுமே	வந்துபேசறாய்	
மந்திரவானினால்	உண்ணைக்கண்டிப்பேன்	சுக்

மணிமாலன் கந்தார்த்தம்

அதிபதியானதீரன் அடிக்கவேமதனவல்லி
பதிதனிற்சேர்ந்தபோது பார்க்கிரமமணிமாலன் தான்
அநிகர்முதலாயுள்ள அநேகமாய்சேனைகூட்டி
எதிரியாவந்தோன் முன்னே,

தரு

ஏகினுன்பாரீர்	மணிமாலன்	
ஏகினுன்பாரீர்		
வாகுவலயங்கத்தி	வடிவாள்தண்டமும்சூலம்	
ஏகப்படையுடனே	வேகமதாகவே	
சுருள் என்னைவெல்லுவார்	ஒருவரில்லையே	
மன்னன் அவனைநான்	கொல்லபெருவேன்	ஏகி

மதனவல்லி யிருத்தம்

என்னநான்செய்வேணையா இதுதலைவிதியாதேவே
முன்னுளகுறையேயாதோ மேகமாய்விரகதாபம்
தன்னையெழுதித்திடாமல் கைரியமுடனேசென்றார்
அண்ணைதந்தைபர்கள் செய்த அரும்பிழையிதுவேகாணென்.

வசனம்

ஐயையோ தெய்வமே! என்னுடைய விரகதாபத்தையும் தீர்க்க மாட்டேனென்று சமராசியுத்தத்திற்கு நடந்துகிட்டாரே, திரும்பி வருவாரோ? அல்லது அவ்விடத்திலேயே இறந்துபோய்விடுவாரோ? இதற்கு நான் என்னசெய்வேன் தெய்வமே.

மதனவல்லி தரு

அப்போரானென்னசெய்வேன்	ஆகம்நடுங்கிப்போ
அயனிடசோதனைபோ	தெய்வமே
விரகதாபத்தைக்கொண்டு	வேண்டிநான்சோச்சொன்னேன்
வெடிப்பாகப்பேசினாரே	தெய்வமே
சண்டைக்குப்போறேனென்று	சாடையாய்ச்சொல்லிவிட்டு
சத்திரடந்திட்டாரே	தெய்வமே
சேருமென்றுநான்சொன்னேன்	சித்தத்தில்நினைபாமல்
சென்றார்கமர்பொருத	தெய்வமே
வலதுகண்டுகிக்குதே	வருவாரோதிரும்பியும்
வார்த்தையொன்றையுங்காணேன்	தெய்வமே

மணிமாலன் கவி

ஆடாவந்திங்கே ஆங்காக்கெர்வங்கொண்டு
போராசெப்பவந்தாய் புலிக்குமுன்கூனைபோலே
பாடாவுந்தேகத்தைப் பதைபதைத்திடவேசெய்வேன்
காடாவூரும்பேரும் கொல்குவென்றொடியிற்றானே.

வசனம்

அடாவாடா தஷ்டப்பயலே! அச்சமில்லாமல் என்னுடைய காவலென்றும் பாராமல் இவ்விடம் வந்தாயல்லவா? இதோ கில்லை எடுத்தேன் எதிர்த்துவாடா பயலே.

மீமன் தரு

என்னடாபேயா	என்னிடம்வந்து
உன்னிடவாயால்	
மன்னவானென்று	மனதில்பயமில்லாமல்
என்னுடனேபேச	ஏதுவுனக்குவியம் என்



மணிமாலன் தரு

ஆடாமூடா

இக்கேன்வந்தாய்

கூடாதிருடா

நோகவந்தும

நின்றிக்கேபேசுராய்

நிமிஷத்திலுன்சிரத்தை

நீண்டவாளாலதப்பேன் ஆ

விமன் தரு

வெற்றிகளேது

அந்த

விதமதையேது

சுற்றேபெந்தனைச்

சூழ்த்துவந்தீர்களே

இஷ்டணத்தின்பானும்

எமபுரஞ்சேர்க்கின்றேன் வெ

மணிமாலன் தரு

ஓடாவென்று

கூடவந்தோரை

சாடுவேனென்று

ஏடாகிடமாக

இக்கேபேராதேபேரடா

என்கைபாணத்தினாலே

எமலோகஞ்சேர்க்கின்றேன் ஓட

மணிமாலன் கவி

கொல்லுவேனென்றுசொன்ன

கொடுமை புள்ளவனேனோய்

எல்லை யுண்ணக்கொன்றே

எமனுலகேற்றுவேனே.

விமன் கவி

கல்விபாப்ப் பேசவந்த
காவலா காலனாருக்
கெல்லாம் கிருந்தனிக்க
எதிர்த்திதோ வந்தேன்பாராய்.

விமன் வசனம்

அடா வாடா இராட்சதப்பயலே! இந்த அளகாபுரியிலிராநின்ற
மந்தாரை புஷ்பத்தைப் பறித்துக்கொண்டு போகும்படி வந்தேன்.
நீவந்து என்னுடன் எதிர்த்துவந்தபடியால் உன்னைக் கொல்லாமல்
விடமாட்டேன் எதிர்த்துவாடா பயலே.

மணிமாலன் வசனம்

அடா வாடா பயலே! நான் இந்த அளகாபுரிக்கோட்டை வாச
லுக்கு அதிகாரிபாக இருந்தும் என்னைச் செபிக்க உன்னால் திறமை
பெது? உன்னை எமலோகம் சேர்ப்பேன், வந்தவழி பார்த்துத்
திரும்பி ஒடிப்போடா பயலே.

விமன் தரு

ஒடிப்போடாவென்றுசொல்லி வீரபமாய்ப்பேசுகிறாய்
தேடிபேசுகைதபை எடுத்தேன்பாடா ஒடி

மணிமாலன் தரு

பாடாநீயென்றுசொல்லி பதட்டமாய்ப்பேசுகிறாய்
பாரில்விழுவேதெண்டால் நானும்அடிப்பேன் பா

விமன் தரு

சந்திராகுலத்தில்வந்த தர்மராஜன் தம்பியென்று
சந்துமென்னுமல் வந்தால்விடுவேனோ சந்

மணிமாலன் தரு

இராஜனுனுமென்னு மோசமாய்க்கோட்டைக்கு
உள்ளேநாடிபேமலர் எடுக்கவிடுவேனோ சந்

விமன் தரு

கிடுவதென்னடாவுயிர் உடனேபோக்குவேன்பாரும்
விட்டேனடுக்காய் பாணம்கெட்டுமுறிப விடு

மணிமாலன் வசனம்

அடே வாடா வீமசேனா! நாம் இருவரும் இல் வாள் கெதை
இதனினும் சண்டைசெய்வதை நிறுத்தி மல்புத்தஞ்செய்த ஒரு
வரைபொருவர் வெற்றியடையலாம் வாடா வீமசேனா.



வீமன் தரு

மல்லுசண்டைசெய்யயெதிர்த்தார் இருவர்களும்
கொல்லுகிறேன்பாரென்றுகுதித்தார்

அல்லப்படவேருள் ஆக்கரித்தமேவிழுந்து
கொல்லுகிறேனென்றுசொல்லி கோடைபிடிபோலதட்டி மல்

மணிமாலன் தரு

காலகுத்திரன்போலவே

மணிமாலன்

காலகுத்திரன்போலவே

காலகுத்திரன்போலவே

கைபுடனேகைபிசைந்து

ஆலகாலமாகவே

ஜாலமில்லாமலிதேர் கா

வீமன் தரு

ஆக்ரமித்துக்கோபமீறினான்

மதவீமன்

ஆக்ரமித்துக்கோபமீறினான்

ஆக்ரமித்துக்கோபமீறி

பார்ப்பவர்பயந்தோட

சொக்கும்மணிமாலனை

துக்கிப்பூயிபிலைந்தான் தரு

பொது வசனம்

இவ்விதமாக மணிமாலன் விமசேனனால் இரணக்களத்தில் மடிந்தசேதி மதனவல்லி அறிந்து தயரப்படுகிறதிதம் காண்க.

மதனவல்லி சொல் கொச்சகம்

என்னசெய்வேனோ தசெய்வேன் ஈசன்செயலிதவோ
முன்னமேநான் தடுக்க மூர்க்கமுடன்சமர்க்கெழுந்து
அன்னவாகனமேதும் அமலன்செயலிதவோ
சொன்னலிதிப்படுகே சோருதேபென்றேதகமெல்லாம்.

வசனம்

ஐயையோ தெய்வமே! முன்னமே சமருக்குப் போகிறபொது
என் கிரகதாபத்தைத் தீர்த்துப்போரும்படி சொன்னேன். என்
பேரில் கோபித்துச்சென்ற என்பிராணநாதர் மடிந்துவிட்டாரே,
என்னசெய்வேன் தெய்வமே.

மதனவல்லி தரு

ஐயோபி துவிதிபோ அடைந்தாரே	எமலோகம் பிராணநாதர்
மெய்பன்பிராணநாதர் வைபகம்நடுங்கவே சுருள் மெய்புந்நடுங்குதே உய்பவந்துதே	மேகிச்சமர்க்கெழுந்தார் மடிந்துமேல்விழுந்தார் ஐயோபென்செய்வேன் ஒண்டியானானே ஐ
காமன் கணையினாலே ஏமன்னதிர்வருவ சுருள் எங்கேசென்றுமே அங்கம்பதறியே	களைத்துகலங்கியின்றேன் ரொன்றுமேபெனைச்சேர்ந்தால் தங்கினீரையோ ஆகிநடுங்குதே ஐ
கண்ணாளனெயெந்தன் மண்ணில்இப்படி மாள சுருள் மன்னவர்மன்னவர் என்னவாமது	கருத்துக்கிசைந்தாரதா மகாதேவன்விதித்தாரோ உன்னைஜெபிக்கவும் வாங்கிவந்திரோ ஐ
உன்னைப்பறிகொடுத்து உடன்கட்டையெறவே சுருள் உலகந்தன்னையே உன்னைவணங்கியே	ஒண்டியாபிருப்பேனோ உடனேதீமூட்டுவேன் காத்தயிசனோ தியில்விழுந்தேனே ஐ

பொது வசனம்

அகோதெப்படிபென்றால், மதனவல்லியானவள் தீயில் விழுந்து
இறந்தபின் அளகாபுரி பட்டணத்தை அரசசெய்தவாரின்
குபேரமகாராஜன் கொலுவுக்கு வருகிற விதம் காண்க.



குபேரன் வருகிற விருத்தம்

சேனைபுடன் தாதிகளும் நெருங்கிக்குழ
சேல்வழியாம் மாதர்களும் ஆலமேந்த
ஆனைபரி காலான்கள் படைநெருங்க
அரசர்களும் வணங்கிப் பணஞ்செலுத்த
சோதிமுடி ஆபாண மிகத்தலங்க
சொகுசுடனே வில்லம்பு கெதைவாளேந்தி
ஆதலர்க்கு தானமது கொடுக்குந்தீரன்
அன்புடனே குபேரனிடோ வருகின்றானே.

தரு

வடநிலைசக்கதிபனாய்	வரம்பெற்று அரசாள
வந்தான்குபேராராஜன்	நவமணிமுடி தலங்கிட
வாரான்குபேராராஜன்	
திடம்பெற்றசேனைகள்	திமிதிமிபெனக்குழ

சுருள்	திம்திரநாதரி சிந்தைமகிழ்த்தமே	என் றமேநாட்டியம் விந்தைபாபுட	வட
	மந்திரிமார்களும் மண்டலத்துள்ளோர்கள்	மகிழ்த்திருபுரம்முது மகிழ்த்தெனக்கொண்டாட	
சுருள்	மாதர்கனிநுபுரம் நாதகேதமும்	சாமரைபோட காவலர்பாட	வட
	ஏகப்பொருளாய்சிற் ற ஆதமவேதங்கள்	எம்பெருமானிப்போற்றி அந்தணரைத்தொழுது	
சுருள்	ஆமும்பணிகளும் அண்டத்திலுள்ளவர்	கேதமும்பாடிட பூமலர்சொரிந்திட	வட
	விச்சித்திரவாகுபுத்திரர் வேதகேதனமரி	விஸ்வநாதர்சினேகர் வேணுமெக்காளமுத	
சுருள்	வேலுடன்சூலமும் காலனுமென்னவே	தண்டமும்கொண்டு கண்டவர் அஞ்ச	வட

குபேன் கவி

அண்டர்களுகமெல்லாம் ஆதிபாப்கிறைத்தாப்போற்றி
வண்டணிதுளபமாகி மார்கினிற்றரித்தாப்போற்றி
கண்டுமேபணிந்தோருக்குக் கனவாமளிப்பாப்போற்றி
மண்டலத்தெனக்காத் த மகாதேவாபோற்றிப்போற்றி.

வசனம்

அண்டபிண்ட சாசாம் ஆபிரத்தெட்டண்டம் 224-புவனம்
சத்தசாகரம் கும்புத்திவென்று சொல்லாநின்ற இந்தக் கடல்குழந்த
பூவுகக்கதையும் காத்து இரகித்தவாராநின்ற ஜெதீசனுடைய
பாதாநிந்த கமலங்களுக்கு வந்தனம் வந்தனம். வடக்குத்திசை
பெற்று சொல்லாநின்ற அளகாபுரிப்பட்டணத்தில் பிரம் கூத்திரிய
வைசிய குத்திரனென்றும் சொல்லாநின்ற நான்கு வருணத்தவரும்
கேசமம்பொருந்தி வாழ்ந்தவருகிறார்களா? சொல்லுங்கள் மந்திரி
மார்களு.

மந்திரி வசனம்

சாணம் சாணம் எங்கள் அரசனே! நமது பட்டணத்திலுள்ள
சகலமானபேரும் கேசமம்பொருந்தி வாழ்ந்தவருகிறார்கள். ஆகிலும்
பாரோ ஒரு அரசன்வந்து நமது கோட்டைவாசல் காவலாளியாகிய
மணிமாலனைக் கொன்றுவிட்டானையா சுவாமி.

குபேன் விருத்தம்

இந்தவிதம் தூதனுமே சொல்லக்கேட்டு
 இருவிழியும் பொறிபறக்கக் கோபமீறி
 அந்தாத்து வானவர்கள் எதிர்க்கொணை
 அளகேசன் தன்கோட்டைக் கதிபனை
 தந்திரமுள்ள மணிமாலன் தண்ணிப்போ
 தரைதனிலே விழுந்திடவே மடித்தோன்றனை
 சிந்துசிந்தாய் கொன்றிடவே நமதுசேனை
 தலைவனையும் சிக்கிரமாய்க் கொண்டுவாரீர்.

குபேன் வசனம்

ஆ ஆ வாருங்கள் மந்திரிமார்களே! தேவராலும் மூவராலும்
 ஜெயிக்கவொண்ணாத நமது கோட்டைக்கு அகிபதியாகிய மணி
 மாலனைக் கொன்ற மானிடனைக் கொல்லவேண்டாமா? நமது
 சேனைத்தலைவனாகிய சித்திரலோலனை சிக்கிரம் அழைத்துவாருங்கள்
 மந்திரிமார்களே.

சித்திரலோலன் விருத்தம்

வல்லவனும் குபேனுமே அழைத்தசேதி
 வகைவிபரம் கேட்டிடவே மனதிலெண்ணி
 சொன்னவுடன் கோபமீறி எழுந்திருந்த
 சுருக்குடனே வில்லம்பு கெதைவாளேந்தி
 நல்லதந்த நாமனுஷன் பல்லையிப்போ
 நானுமிதோ போர்க்கோலம் கொண்டுசிறி
 மல்லுத்தஞ் செய்தவனைக் கொல்வேனென்று
 மணிசித்திர லோலனுமே வருகின்றனே.

சித்திரலோலன் தரு

மாயவீரர்கள் புடைகள்சூழ்ந்திடவே	சூராதிகூர்ன்
மணிசித்திர லோலன்வந்திடவே	
காதலாய்க்குரு	நாதரும்பல
தேவரும்	விநோதமாய்வர மாப
நமரிநாம சுரங்கனாகிடவே	சல்லரிபம்பை
நாகாஞ்சித டவுல்மோதிடவே	
குமுரமுாசுகள்	அதிரவெடிபொடு
அயிர்தவசனியர்	திமிர்த்தமின்னவே மாப
ஆணையும்பரி தேர்கள் நெருங்கிடவே	பதாதியோடு
அணிவகுத்திடு மாசர்பயந்திடவே	
வாணரும்பல	கவிகள்பாடிட
நானிலம்புகழ்	வானவரும்பலர் மாப

திருமாலயன் தேவர்தியங்கிடவே அளகைதன்னில்
கொல்லப்போக வென்றுமயங்கிடவே

தருகுமாலைபும் மலர்களாடிட
எவரும்வந்துமே தலைகுனிந்திட மாப

சித்திரலோலன் குறுவிருத்தம்

வடதிகையளகைதன்னை வலுவுடனாகுமெங்கள்
திடமுளகுபோழ்பா திருவடிசாணம்போற்றி.

வசனம்

சாணம் சாணம் எங்கள் அரசே! என்னை அழைப்பித்தசங்கதி
தெரியச் சொல்லவேணும் சுவாமி.

குபோன் குறுவிருத்தம்

கடலொளியெனவேவந்த கருத்துள்ளசித்திரலோலா
திடமுறப்பலிவென்று சிக்கிரம்வருகுவாயே.

வசனம்

கேளுமப்பா சேனைத்தலைவனுயி மணிசித்திரலோலனே! நமது
கோட்டை வாசலுக்கு அறிபதியாகிய மணிமாலனைக் கொன்ற
மானிடனை எமலோகமசேர்த்து வாருமப்பா சித்திரலோலனே.

சித்திரலோலன் தரு

சண்டைக்குருடந்தானே மணிசித்திரலோலன்-திடமுள்ளசிலன்
சண்டைக்குருடந்தானே

சண்டைக்குருடந்தானே அண்டங்கிடுகிபென்ன
கருள் தளமுடனெவெகு சேனைகள் குழ
அளவிலாதான் களமதைநாடி சண்

காலபாசமுங்கத்தி கெதைவாள்தண்டம் குலதண்டம்

பாலாசாரிகை பாங்குபட்டபம்
கருள் தோமாமாட்டியும் நேரிசைதந்தமும்
நாமதசங்கமும் சக்கரம்பிடித்து சண்

அடிக்கமுரகடங்கா அதிரும்சல்லரி எக்காளம்பூரி
வெடிககஅண்டவாண்டமும விருதுவாத்தியம்பாட

கருள் விரியமணிமுடி பாரியபுஜமணி
சூரியனெனனவே தேரினிலேறிபே சண்

எத்தபத்தினுலே எதிர்த்தான்விமனுடன் மதித்தானவன் திடனே
வந்தானியவிடமநாடி மடித்தான்மணிமாலனை

கருள் மட்டுப்படாச்சின மீற்பேகிற்பே
கட்டுப்படாப்பல சாஸியும்தேறிபே சண்

சித்திரலோலன் வசனம்

அடா வாடா பம்பலே! எங்கள் கோட்டை வாசலுக்கு அதிபதி
பாகிய மணிமாலனைக் கொன்றாபல்லவா? இப்போது நான் சமராகிய
புத்தத்திற்கு வந்தேன் எதிர்த்துவாடா மானிடனே.



சித்திரலோலன் தரு

சண்டைசெய்யவேயெதிர்த்தான்

சித்திரலோலன்

சாமாரிபோல்விடுத்தான்

கண்விழியுருண்டிட

பெருவெள்ளம்புரண்டிட

காணமணிமாலனால்

மீறியேசித்திரலோலன்

கண்டகண்ட

தூரமட்டும்

நின்றசுர

மாரிபெய்ய

கடல்கள்திரண்டாப்போல

ஒருமித்தவீமசேனன்

கால்மாடுதலைமாடாய்

ஒடியேதிகைத்திட சண்

வீமசேனன் தரு

அரக்கரைவளைத்துமே

நெரித்தான் வீமசேனன்

மணிசித்திர

லோலனை அடித்தான்

முருக்குமஸ்திரங்கொண்டு அழக்குறேன்படைகளை

ஆகியசேனைகளோடி மேகத்திலமறைந்தாரகோடி

அந்தரந்தரிலேவிழ

தொந்தோமென் மகனிர்பாட

அகிலபகுதியேவெல்லாம்

நிலைகலங்கிஓடிவாட அ

சித்திரலோலன் தரு

நல்லதுபயலே
கொல்லுவேன்

இன்றுமேயிருகூறும்
வாளினாலென் றுமே

வல்லவனோலிமேசேனன் மல்லுசண்டைசெய்தவனை
கொல்வேன்மனதுகொண்டு வெல்லுவேனுனியின்று

கூடியேபடைபெடுத்த நாடியேபுக்களைக்கொல்வேன்
வாடிடஎம்புரிக்கு தேடியேஒடிச்செய்வேன் நல்

விமன் தரு

மண்டைகளிலிளந்திட
வளைத்தேன்

வெடுத்தேன்வில்லி
காந்தொடுத்தேன்

கொண்டேன் அனேகபாணம் கோடானகோடிசாம்
உண்டோவுனக்குவீரம் ஒழியப்போறும்பகாலம்

உருட்டுவேனுன்தலைப சிரட்டைதேக்காபைப்போலே
திரட்டுவேன்படைகளை விரட்டிமடிச்செய்வேன் மண்

குபேரன் தரு

இந்திரலோகத்தள்ளே எவர்களும்கொழிக்கொணு
சுந்திரவடிவமான சூரனைக்கொன்றோன் தன்னை
அந்தரமாய்புனமெச்ச அவனையும்கொழிக்கவேண்டும்
விரைதபரப்படைகள்தன்னை விரைவினிர்கூட்டிவாராய்.

குபேரன் வசனம்

ஆ ஆ வாருங்கள் மந்திரிகளே! நமது சேனைத்தலைவனுதிய
மணிசித்திரலோலனைக் கொன்ற மானிடனை நாம் சென்று கொல்ல
வேண்டியதால் நமது சேனைகளெல்லாம் புத்தத்துக்கு புறப்படும்
படிசெய்யுங்கோள், நமது சிங்ராரதத்தையும் ஜோடித்துக்கொண்டு
வாருங்களப்பா மந்திரிமார்களே.

குபேரன் தரு

அப்படிப்பட்டவனாடா

அவனை

அதஞ்செய்தவருகிறன்பாடா

எப்படி அவன்வந்தான்

எந்தன்நகரத்தன்னில்

எதிர்த்தபேரையெல்லாம்

சுதைத்துஎறிந்திடுவேன் அப்

கண்டவுடனேசூழவாருங்கோள்

அவனை

கசக்கிபெறிந்திடுவேன்பாருங்கோள்

மண்டைசிததும்படி

வாட்டுவேன் கொடிதன்னில்

மண்ணும்விண்ணுமதிர

மானிடன் தனைவெல்வேன் அப்

அதிரதர்மாகதராயுங்கோள்
ஆபுதமெடுத்துமேபாயுங்கள்

படைவகுத்து

புலியும்நடுநடுங்க

ஈட்டுங்கள்பாணத்தை

ஈபன்மணிமாலனைக்

கொன்றவன் தன்னைவெல்லேன் அப்

என்னகெடுமதிநெர்ந்தது

அவன்

சின்னப்படவும்காலம்சேர்ந்தது

மன்னர்மன்னவர்களும்

வையகத்தரசரும்

கண்டுஎனைப்பணியுங்

காரணமறிபாமல் அப்



குபேரன் கவி

முடிசியேசனைதன்னை முன்னும்பின்னறிந்திடாமல்
துடிக்கவேமடித்தாயுந்தன் சூரத்தைத்திராபெண்ணி
பிடிக்கவேமறுத்துவந்தேன் பெருங்கோபத்துடனேயானும்
மடிக்கவுந்தனுவெடுத்தேன் வலுயிர்பிழைத்திடாயே.

வசனம்

அடா வாடா மானிடனே! வடக்குதிசைக்கு அதிபதியென்று
சீற்றுவது மதிப்பில்லாமல் என்னுடைய சேனைகளை கொன்றாயல்
லவா? இதோ நான் ஆபுதம் எடுத்துவந்தேன், யுத்தம்செய்ய
எதிர்த்துவாடா மானிடப்பயலே.

விமன் தரு

கெடிபெறவந்திடும்பாகியோ
கெலிக்கவந்தாபெதிராலியோ

என்னை

சுருள்	மடிக்கேனைபை மகிழ்ந்துவிரியல் படியச்சாங்கோ பம்பரம்போலவே	வாட்டுவேன் காட்டுவேன் பூட்டுவேன் ஆட்டுவேன்	கெடி
--------	---	---	------

குபேரன் தரு

காட்டினிற்காப்கனிபுசித்திடும் கணையிட்டுக்கொன்றுநசித்திடும்	பயலை
---	------

சுருள்	ஓடஓடவே ஒருகாத்தினில் வாடவேவுயிர் மதமுடன்நீ	தாக்குவேன் தூக்குவேன் போக்குவேன் றுக்குவேன்	காட்
--------	---	--	------

விமன் தரு

அழிவுக்காலமும்வந்ததறிபாமல் ஆண்மைபும்சவுரியமும்தெரிபாமல்	மூடா
--	------

சுருள்	இழிவுபேசியே இப்படிநீமதம்	துள்ளாதே கொள்ளாதே	அழி
--------	-----------------------------	----------------------	-----

குபேரன் தரு

ஏளிதம்எண்ணியேவந்தையோ ஏகனுவந்திடும்விந்தையோ	இங்கு
---	-------

சுருள்	தூளிபடலமாய்ச் சூரமகிழ்ந்தாரீ கூளிகழுருகள் கொடியசரமிதோ	சாடவே ஓடவே ஆடவே போடவே	ஏளி
--------	--	--------------------------------	-----

வேறு விமன் தரு

கெட்டகேவலமான கிட்டிவாட்டிமடிப்பேன் எட்டிசிரத்திவிடிப்பேன்	கெடுதிகள்வந்திட உண்ணிப்போ
---	------------------------------

தேவதேவர்களாலும் தீரமுடனேவந்த	ஜெயிக்கவொண்ணாதென்னை விரமறிவேன்போடா கெட்
---------------------------------	--

குபேரன் தரு

மடிவதின்னியேது மடிவனான் என்றுநீயிள்ளாதே கடுகெண்டைபோலவேதுள்ளாதே	மணிமாலனைப்போலே இப்போ
--	-------------------------

நட்டினபாகவே
துஷ்டனேஉண்கொல்ல

ஞாயங்கள்பேசாதே
துண்டினேன்சாமிதோ மடி

வீமன் தரு

கொல்லுவதேதரீ
கொல்லாமல்ரான்கிடுவேனே
வல்லமைபுகெடுவேனே

வல்லமைபேசுறாய்
குபேராரான்

தத்தியுன்சொமதை
கத்திகுலம்வேலும்

இத்ததிதுணித்திட
மெத்தளடுத்துவிட்டேன் கொ

குபேன் கந்தார்த்தம்

முன்னமேமணிமாலன் தான் முடிந்துமேபோனென்று
சின்னமேபேசுவந்தாய் சிவன்பாதம்மறவாசிலன்
என்றுநீதெரிந்திருந்தும் இவ்விடம்வந்தவீண்ப்
மண்ணினில் மடியக்காலம்,

குபேன் தரு

வந்துதோவிமா
நொந்துதோசோமா

நான்விட்டகணை

வன்னிமழுவாள்சூலம்
சென்னிபூமியில்வீழ

வாள்கடகமுங்கொண்டு
சின்னபின்னங்கள்செய்தேன் வர்

பொது வசனம்

இவ்விதமாக குபேனால் வீமன் அடிபட்டு பூமியில் மூர்ச்சித்த
விழுந்தான். கானகத்தில் இருக்கிற பாண்டவர்களில் மூத்தோனாகிய
தருமராஜன் வீமசேனனைக் காணாமென்று துரோபதையும் மற்ற
தம்பியரையும் பார்த்துச் சொல்வது.

தருமர் கவி

அறிவுள்ளதம்பிமார்கள் அனைவருமிக்கிருக்க
திறமுள்ளவீமனேற்குச் செப்பிடதெற்கேசென்றான்
அடவியில்வந்தாளாய் அனேகமாரிடர்களுண்டு
திடமதாபெங்குசென்றான் தெரிவிப்பாபெனக்குத்தானே.

தருமர் வசனம்

கேளுங்கள் எனது தம்பிமார்களே! பெண்ணை துரோபதா!
என் தம்பியாகிய வீமசேனனை இவ்விடத்தில் காணும், எவ்விடம்
சென்றான் தெரிபச்சொல்லும் பெண்ணை பாஞ்சாலி.



தரோபதை கவி

இங்கிதமாகப்பேசும் என்னுட்பிராணநாதா
மங்களப்பாரிஜாத மலர்பறித்துவாயென்றேன்
திங்களின்முகத்தினுளே சிக்கிரந்தருவேனென்று
தங்களின் தம்பிசென்றார் சமாச்சாரமிதநானையா.

தரோபதை வசனம்

சாணம் சாணம் எனது பிராணவல்லபா! நான் மந்தாரை
புஷ்பம் வேண்டுமென்று அவருடனே சொன்னேன், நான்கொண்டு
வந்து தருகிறேனென்று சொல்லிப் போய்விட்டாராயா சுவாமி.

தருமர் கவி

எங்கையோசென்றான்காணென் இவ்விதிக்கென்னசெய்வேன்
மங்கையாள்செய்ததெல்லாம் வருத்தமேகிளைபுதிங்கே
சங்கையேன்சகாதேவாரீ சாஸ்திரம்பார்த்துத்தம்பி
பொங்கமாயெந்தனுக்கு பூரிப்பாயுரைத்திடாயே.

தருமர் வசனம்

ஐயோ தெய்வீம! இந்த தரோபதையினுலே இப்பேர்க்கொத்த
அபாயம் நேர்த்ததேயல்லாமல் அவன் எவ்விடம்சென்று பாருடன்
சமர் செய்கிறானே, எவருடைய கையினால் இறந்துவிட்டானே
தெரியவில்லை. தம்பி சகாதேவாரீ உன்னுடைய சாஸ்திரத்தை
நன்றாகச் சோதித்துப் பார்த்துச் சொல்ல வேண்டுமப்பா
சகாதேவனே.

சகாதேவன் தரு

சாஸ்திரம் சொல்லுகிறேன் கேள் எனது அண்ணா
சாஸ்திரம் சொல்லுகிறேன் கேள்

நேர்த்தியாப் பந்தாராப் புஷ்பத்தை வேண்டியே
நேராய் அளகை நோக்கித் தாராளமாய்ப்போக சா
அனுமான நேரிற்கண்டு அநேககினை கங்கொண்டு
அந்த அளகை நோட்டை அதிகாரி தனைக்கொன்று சா
அனைசேனைகள் தன்னை வென்று குபேரன்கையில்
நாணிமூர்ச்சையடைந்து நலமுடன் கிடக்கிறார் சா

தருமர் கவி

என்னதான் செய்வேனாயோ நசனார் செயலிதாமோ
நன்மையையிட்டுநாங்கள் நாடழித்தலைந்தோமையா
பண்ணியவினையுமிப்போ பறந்துமேபோகவில்லை
முன் செய்தவினை தானிங்கு மூண்டுதோ என்ன செய்வேன்.

தருமர் வசனம்

ஐயையோ தெய்வமே! எங்கள் தலைநிதியினால் நாடு இராச்சி
யங்களை விட்டு அடவியில்வந்தும் எங்களைப்போல் திரிந்து இப்பேர்த்
கொத்த துன்பம் வரலாச்சுதே, என்ன செய்வேன் தெய்வமே.

தருமர் தரு கண்ணிகள்

ஐயையோநான் என்ன செய்வேன் அங்கம்பதறுதே
அறிவேனே ஒன்றுந்தெரிபேனே
அன்றுகுதாடியே இவனுவிட்டெங்களை
ஒட்டினான் காட்டைக்காட்டினான் ஐயோ
இதுவோதலைவிதி என் றுமேநாங்கள்
எண்ணினோம் மனங்குண்ணினோம் ஐயோ
அஸ்திபுரத்தைவிட்டு அடவியெல்லாமலைந்து
வந்தோமே தெய்வத்தைநொந்தோமே ஐயோ
ஏழைபயப்போலவே ஏழாண்டுவனத்தினிற்
றொலைத்தோமே தேகங்களைத்தோமே ஐயோ
எண்ணிபெட்டாண்டினில் இந்தவனத்துக்கு
வந்தோமே மனம்நொந்தோமே ஐயோ

வந்தபிடத்தினில்	வகைமோ சமாகவே
வந்துதே மனம்நொந்துதே	ஐயோ
எதினெலங்களுக்கு	இந்தபழிகள்வா
லாச்சுதே தேகம்போச்சுதே	ஐயோ
மாதுமலரைக்கேட்க	மதவீமனளகைக்கு
சென்றானே அநேகரைக்கொன்றானே	ஐயோ
அக்கிரமஞ்செய்ததால்	அளகைக்குபோனும்
அடுத்தானே தம்பியைக்கொடுத்தானே	ஐயோ
இந்தத்தம்பியருடன்	எதுக்குளாவந்த
பிறந்தேனோ உலகல்துறந்தேனோ	ஐயோ
இந்தக்கொடுமைகள்	எப்படிமுடியுமோ
நேசனே வைகுந்தவாசனே	ஐயோ

தருமர் கவி

கர்த்தனையாராபா கமலபொற்பாதாபோற்றி
 நித்தியமைவர்தனை நிற்புடன்காப்பாய்போற்றி
 அதனையெனதுதம்பி அளகையில்மடிந்துபோனான்
 சித்தமுங்கலங்குதையோ ஸ்ரீஹரிபென்னசெய்யேன்.

வசனம்

அரிஹரி! ஆபத்பார்த்தவா! அனாதாக்கதா! என் தம்பியாகிய
 வீமசேனன் அளகாபுரியில் சாவுக்குச் சமானமாகிய மூர்ச்சை
 படைந்துவிட்டானே இதற்கு என்னசெய்யேன் கர்த்தனே.

தருமர் தரு

தேவாமகானுபவா	நிருவடி தனைபென் தும்
சிந்தைவைத்தே	துதிக்கும்
சிறியேனை	வந்துகாரும் தேவா
அன் துயரணையைக்காத	ஆதிமூலப்பொருளே
அடியேன்	படுந்துயரம்
அகற்ற	இக்கணம்வாரும் தேவா
மங்கைதரோபதையினால்	மலர்கொய்யச்சென்றவீமன்
வடதிசைக்	குபேரனால்
மடிந்தான்	என்னசெய்யேன் தேவா

இந்தவேளையிலவந்து

இருப்பிடம்

ஏகுவீர்

எங்கள் துயரைநீக்கி

நோக்கியே

வைகுந்த தேவா

அன்றைக்குமின்றைக்கும் என்றைக்குங்கார்ப்பேனென்றும்

அபயாஸ்தம்

தந்தவா

அரிமுகுந்தா

கோவிந்தா தேவா

பொது வசனம்

இவ்விதமாக தருமராஜன் ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியைத் தோத்
தரிக்க, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி கொலுவக்கு வருவது.



கிருஷ்ணன் கவி

அச்சுதானந்தரூபன் அலைகடலமர்ந்தமூர்த்தி
உச்சிதமானசீலன் ஓங்குலட்சுமியாளவேலன்
பட்சமாயுகிதூள்ள பக்தர்கட்குநந்தேவன்
விச்சித்திரமானகிருஷ்ண தேவரும்வருகின்றாரே.

கிருஷ்ணன் தரு

மதிக்கும் உலகமெங்கும்

துதிக்கப்பித்தாபம்பெற்ற

மதிசூதனனுமநானே

ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவ

மாயவதாரனுமவந்தேனே

பதிக்குளெனைப்பகைத்த

விதிக்குமுடிவதான

பாரிலாக்கர்களை

வேதுடனெகெடுத்த மதி

சுருள்	பத்தனும்நானே மைத்துனன்நானே	சிவனுட	
	பத்தியாப்த்தொழுதோரை சித்தமகிழ்த்துமனம்	எத்தேசகாலமும் வைத்துமேகாப்பேன்	மதி
	அன்றுதேவகார் நின்றுகடலைக்கடைந்து	அமுதமவேண்டுமென்றதால் நிமிடத்திலமுதந்தந்தேன்	
சுருள்	அம்மானைவென்றேன் அலகையகக்கொன்றேன்	பூதகி	
	வாரும்மாபலியிடம் தாரும்படிக்குமுன்னே	முன்றடிதானமாய் வாமனமாகினேன்	மதி
	அன்றபன்வேதத்தை ஆங்காசோமுகா	அலைகடலிலொளித்த சூரன் தனைவதைத்தேன்	
சுருள்	அன்பனும்நானே இன்பனும்நானே	பக்தர்க்கு	
	அண்டபுவனமும் அலைகடல்தன்னிலே	குகலிக்குள்வைத்தேன் அமுதமுங்கடைந்தேன்	மதி
	சொல்லும்இரணியனும் தூணிலரசிங்கமாய்	என்னைப்பகைத்ததினால் தோனறிபுடல்கிழித்தேன்	
சுருள்	துப்பனும்நானே மெப்பனுமநானே	பணிபவர்	
	தண்டநாடகையை கொண்டல்லாவணனை	தண்டனைசெய்தேன் மண்டையைக்கொய்தேன்	மதி
	வாமனரூபமாகி பூமியிலொலிபுயிரைப்	வந்துஅடியளந்தேன் போக்கும்படிசெய்தேன்	
சுருள்	புண்ணியனானேன் கண்ணப்பனானேன்	காமக	
	பூமியிலொருப மேயமதாய்ப்பாச	குலமதைஅழித்திட ராமனுமானேன்	மதி

சுருஷ்ணன் கவி

மாதவருலகத்தன்னில் மறைமுதலடியாரெல்லாம்
போதவேஷமமாகப் பொருந்தியேவாழ்கவேண்டும்

வேதிபாம்விமனுக்கு வினைபின் துவந்ததாலே
சேதிதான்சொல்லஎன்னை சிக்கரம்பினைத்திட்டாரோ.

வசனம்

கேளும் பிள்ளாய் மாதவா! அண்டபிண்ட சாசாங்கனும்
ஆகமம் வேத சாஸ்திர முதலானதும் வாழ்ந்துவருவது மல்லாமல்
நமது அடிபார்களும் கேட்கும் பொருந்தி வாழக்கடவது. மேலும்
அஸ்தினுபிரியை அரசுசெய்துவரானின்ற துரிபோதனன் கபடவஞ்ச
கத்தால் பாண்டவர்களுடன் சூதாடி நாடு இராஜ்ஜியங்களை அபகரித்
துக்கொண்டு பனிரெண்டுவருஷம் வனவாசம் அனுப்பிவிட்டபடி
யால் இப்போது நம்மை யாதோ ஒரு காரியார்த்தமாக நம்மை
நினைத்து துதிசெய்துகொண்டார்கள். அதை நாம் அறிந்துவரத்
தக்கதாக போகவேணும். நமது வாகனமாகிய கெருடன்மீதில்
ஏறிக்கொண்டு போகவேண்டுமடா மாதவா.

கிருஷ்ணன் தரு

ஐவரைக்கார்க்கவே

ஆயன்மனதிலெண்ணி

அன்புடன் தானடந்தார்

கானகம்நோக்கி

தென்புடன் தானடந்தார்

துன்பம்வந்தனுகாமல்

துயரைத்தீர்ப்பேனென்று

கருள் துரிதமாகவே

கெருடனேறிபே

நெறிதவறாமலே

திரமதாப்சிறிபே

ஐவ

வட்டமானகெருட

வாகனமீதிலேறி

அட்டகெஜம்நடுங்கவே

இந்திரதேவர்

திட்டமுடனொருங்கவே

எட்டுதிசைகளெல்லாம்

குகித்குள்வைத்துகாக்கும்

கருள் இன்பமதாகவே

நின்றுமேஆனைவரும்

அன்புடன் தொழுதுமே அடிதனிற் பணிந்துமே

ஐவ

வனத்தினில் வாழ்முனிவர்கள்

வந்துவணங்கிபோற்ற

மனதில் மகிழவுகொண்டுமே

ஐவர்கள் தானும்

நினைத்தமனைதைக்கண்டுமே

கனவாந்தானளித்து

கண்டுதுயரொழிந்து

கருள் காடியும் மிருகமும்

கண்டுகளித்திட

தீரமுடன்பகிதிகள்

நிழலதுதருக

ஐவ

தருமர் தரு

சரணம் சரணமையனே
சரணம் சரணமையனே

ஸ்ரீஜகந்நாதா

கருணாகரப்பொருளே
கருத்தில்கவங்கொண்டு

கமலபொற்பாதத்தை
நிறுத்தினேன்சிரசின்மேல்

சுருள் கண்ணனெழுநில
என்னும்எங்கோ

வண்ணனே அரி
ரக்ஷித்தருள்வீர்

சர

தாமோதரா ஹரியே
கயாபா முாஹரியே

சர்வலோக

வாமனரூபனே
பூபனேஸ்ரீராமா

வசதேவன்பாலனே
புண்ணியசிலனே

சுருள் போதனேஜெய
வேதனையெலாம்

நாதனேஎன்
தீர்த்தரக்ஷிபும்

சர

சட்செலிதுயில்வோனே
பட்சிமேல்வருவோனே

கெருடனெனும்

லட்சுமிநேயன்
இட்சணமெங்கோ

இலங்கைபைவெக்ருளே
இன்பமரயாதரி

சுருள் ஏகனேநீல
நாகசயனனே

மேகனே அரி
ரக்ஷித்தருள்வீர்

சர

அச்சுதகோவிர்தனே
உச்சிதமானநாதனே

உலகமெச்சும்

பச்சைமேனியனே
மைத்தனன்வீமனுக்கு

பாரளந்திட்டதேவா
வந்தவினையெத்தீர்க்க

சுருள் மண்ணையுண்ட
வண்ணனேதினம்

கண்ணனேமணி
எண்ணியேழையேன்

சர

கிருஷ்ணன் கவி

தர்மமேஜெயமென்றெண்ணும் தலையனேவாழிவாழி
நன்மையதாகவிப்போ நாடியேநினைத்ததென்ன
இம்மையிலுங்களுக்கு இடறதவந்ததன்னடோ
செம்மையதாகநீரும் சீருடனுரைசெய்வீரே.

வசனம்

கேளும் தருமபுத்திர மகாராஜனே! நீங்கள் சுதமாக வாழ்கக்
கடவது. துவாரகாபுரியிலிருந்த என்னை இவ்விடம் வரவழைத்த

காணமென்ன? உன்னுடைய முகாவிர்தமாகப்பட்டது மலர்ந்த
செந்தாமரைப் புஷ்பம்போல் இராமல் வாடிபுருக்கவேண்டியது
என்ன? சொல்லும் எனது மைத்துனராகிய தருமபுத்திர மகா
ராஜனே.

தருமராஜர் கவி

மாயனே என்னசெய்வேன் மங்கையும் மலரைக்கேட்க
ஆபனே விமன்றானும் அன்புடனளகைக்கேட்க
நேயனே குபேரன்கண்டு நிமிடந்தன்பாணக்தாரே
காயமே மூர்ச்சையாகக் களைந்நிடச்செய்தானேயோ.

வசளம்

சாணம் சாணமையா சுவாமி லோகநாயகர்! துரோபதைபாண
வன் மந்தாராபுஷ்பம் கேட்க, எனது தம்பியாகிய விமசேனன் தரு
கிறேனென்று சம்மதித்து அளகாபுரிக்குச் சென்றான். அவ்விடத்
தில் மணிமாலன் முதலாகிய அநேக சேனைகளைக் கொல்ல, அது
தெரிந்து குபேரன்வந்து என் தம்பியாகிய விமசேனை மூர்ச்சை
விடச் செய்தானென்று தெரியவந்தது. ஆகலால் உம்மை நினைத்
தேனாய சுவாமி.

கிருஷ்ணன் தரு

ஐயோபிதென்னகாலமோ

அடித்துமடித்தவன்

ஐயோபிதென்னகாலமோ

செப்தவினையினாலே

சுருள் சிருடனிருக்கவும்

வேருடன்நிற்களும்

விமனை

அதிபலவானுச்சே

சீமைபூமியைவிட்டு

காணமில்லையே

மாளவுந்தொல்லையே ஐயோ

தருமர் தரு

ஏதோமாயமாய்ப்பேசுநீர்

தென்களைக்கார்த்திட

ஏதோமாயமாய்ப்பேசுநீர்

இப்போ

மங்களமார்பனே

வாழைபுகுண்டாமோ மனதெங்கள் மீதில்வைத்தால்

சுருள் மைத்துனாவீமனை

இத்தருணத்தன்னில்

வெத்தியாயெழுப்பவும் சித்தமவைத்தருளாச்செய்வீர்

ஏ

கிருஷ்ணன் தரு

என்னுய்தர்மபூபனே

ஏங்கியேவாடுநீர்

என்னுய்தர்மபூபனே

நீர்

திங்குகள்நேர்தபின்

முன்னேசிவன்செயலும் முடிந்ததிப்படியாக
சுருள் முற்றிலும்நீயுமே கற்றதமோழையே
சுற்றியகிண்பது பற்றிடாதேகுமோ என்

தருமர் தரு

தேவாவுன்பாதம் சாணம் சாணம்
தெரியாமலெசிறுவன்செய்த பிழையைப்பொறுத்து
தேவாவுன்பாதம்சாணம்
மூவர்பொறுத்ததை முன்னின்றுகாக்கவேணும்
சுருள் முன்னமோராணையை பின்னமில்லாமல்கார்த்தாப்
அண்ணிபிதாவென்று உண்ணியேறம்பினேன் தேவா

கிருஷ்ணன் தரு

பிழைவந்துநேர்த்ததுவே என்
பிரியமைத்தானரே தெரியவேசேளும்
பிழைவந்துநேர்த்ததுவே
பழிபுந்தரோபகைமீது பகாப்படைத்தானே
சுருள் பாண்டவரேபிது ஆண்டவனருளோ
திண்டொணா ஆகிவாய் மீண்டுந்திரும்புமோ பிழை

தருமர் தரு

அத்தனாருளிதுவோ ஓய்
ஆதிபேரீரோன்னை சோதனைசெய்கிறீர்
அத்தனாருளிதுவோ
கர்த்தனேரீல்லாமல் கடவுளுலகிலுண்டோ
சுருள் காரணமாகவே நாரணபேசுறீர்
வாரணங்கர்த்தவா பூணகர்த்தனே அத்த

கிருஷ்ணன் தரு

கர்த்தனுனென்றுசொல்கிறீர் இந்தக்
காரணம்நேர்த்ததும் நாரணனருளே
கர்த்தனுனென்றுசொல்கிறீர்
கத்தமாய்நானிப்போ சொல்லும்வசனங்கேளும்
சுருள் சூரும்வாணவர் பாவர்க்குமெதிரில்லா
வீரன்குபேரனை வெல்லுவாரில்லைபே கர்த்

தருமர் தரு

வெல்லுவதமக்குஅரிதோ நீல
சாமளவர்ணனே கோமளவர்ணனே
வெல்லுவதமக்குஅரிதோ

கல்லைப்பெண்ணுக்கின்று வெல்லவந்தாரா
சுருள் கண்டுமே அவர்களை அண்டருலகம்சேர்த்தீர்
தண்டனைசெப்தமே தொண்டரைக்காதீர் வெல்

கிருஷ்ணன் தரு

காப்பதம் அரிதாருமே திரு
மூவரும் எதிரில்லாக் குபேரணியேபகைத்தீர்
காப்பதம் அரிதாருமே
கயிலைப்பங்கிரிவாசன் குபேரன்சினேகனுச்சே
சுருள் காண்டபம்பெடுத்துமே தாண்டியேபோவது
பாண்டவர்களேயிப்போ ஆண்டவன்பகைவரும் காப்

தருமர் தரு

பகைவருமென்று சொல்கிறீர் என்
மனதைமிரட்டியே நினைவதில்லைருமே
பகைவருமென்று சொல்கிறீர்
மாயவரே ஐவர்க்கும் மைத்துனர்நீரிருக்க
சுருள் இன்னமும்வேறே அன்னியருண்டோ
வன்னமார்துகிலை முன்னமே அளித்தீர் பகை

கிருஷ்ணன் கவி

காருமே பென்றுசொன்ன தருமபூபா
கைநடிக விட்டதுண்டோ உங்களைத்தான்
பாருமென்று தந்திரங்கள் செப்தேன்பானும்
பாண்டவர்க ளேநீங்கள் பயப்படாதீர்
சிருடனே அளகைபுரி நோக்கிச்சென்று
சிறப்புடனே குபேரணியும் கண்டயானும்
வீருடனே மந்தாரை மலரைக்கொண்டு
வீமணியு மெழுப்பிடுவே நெழுந்திடரோ.

வசனம்

கேளும் எனது மைத்தனாராகிய தருமபுத்திரமகாராஜனே!
இந்தக்ஷணம் நாமனைவரும் அளகாபுரிக்குச்சென்று துரோபதை
இச்சித்த மந்தாரை மலரையும் வாங்கிக்கொண்டு குபேரனால் சாவக்
குச் சமான்மாக அடிபட்டு மூர்ச்சித்து பூமியில் விழுந்திருக்கும்
வீமசேனணியும் எழுப்பி அழைத்துக்கொண்டு வருவோம் வாரும்
பாண்டவர்களே.

கிருஷ்ணன் தரு

மைத்துணன்மார்களே தங்கையேதரோபதா
வாருங்கள் அளகைக்குத்தானடப்போம் வலம்
வாருங்கள் வேடிக்கையாடப்படப்போம்

தருமர் தரு

காவலாபெங்களை கங்கணங்கட்டி
காமனையின்றவா கார்த்திடுவீர் தப்பி
விமனுபிரைக் காப்பாற்றிடுவீர்

கிருஷ்ணன் தரு

வடநிசைக்குப்போனான் அந்தமணிமாலனை
வதைசெய்தான் உன் தம்பிமதவீமன் ஏமன்
பதிசென்றான் அவனாஸித்திரலோலன்

தருமர் தரு

தளகர்த்தர்சேனையும் மணிமாலனும்மாண்டான்
தம்பிமூர்ச்சையான விடமெங்கையோ இப்போ
கும்பலாப்காணுதே பிணமெங்கையோ

கிருஷ்ணன் கவி

அறயிதமிருந்தவோங்கும் அரசனேசொல்லக்கேளீர்
திறமணிமாலனோடு திரளானசேனைமாண்டார்
குறைபெனக்கேளியபாவி குபோனுஞ்சமர்களசெய்து
மறைதலாய்விமன்றனும மடிந்துமேகிடக்கின்றனே.

வசனம்

தேனாங்கள் பாண்டவர்களே! மணிமாலனோடு குபோனுடைப
சேனைத்தலைவன் இன்னம அனேகர் மடிந்திருக்கிறார்கள். குபோனால்
மூர்ச்சையடைந்து உன் தம்பியாகிய விமசேனை அதோயிருக்கிறான்
பாரும் தர்மராஜனே.

தருமர் கவி

அரகராகாளகண்டா ஆதியே அந்திவண்ணு
திரமுளபிரமதேவன் தேடிபெய்முதினான்
வடகயிலாசநாத வந்துமேகார்க்கொணுதோ
திடமுளவிமசேனா தீர்த்தபெய்கொளித்தாய்.



வசனம்

அரகாரி காலகண்டா! திரிநேத்திரா! கயிலாசகிரிவாசனே!
எனது அருமைத்தம்பியாகிய வீமசேனன் குபேரனால் சாவுக்குச்
சமாணமாகிய மூர்க்கையடைந்தான் என்னசெய்வேன் தெய்வமே.

தருமர் புலம்பல்

சண்ணிகள்

ஐயையோநான் என்னசெய்வேன்

அலருகையோ எந்தன்மனம்

ஒய்யாரமானபெண்ணால் ஓடிவந்தான்வீமசேனன்

கோட்டைவாசற் காவலனை

கொன்றுவிட்டா னென்றுசொல்லி

வாட்டமாய்குபேரன்வந்து வாடச்செய்தான்என்னசெய்வேன்

ஆதிநாளின் குறையிதுவே

அடவிதன்னில் வந்திருந்தும்

மாதுபெண்ணாழ்ங்குமாள் மங்கைபாகன்வித்தாரையோ

பூமியளந்ததேவா

பூதகிபா லுண்டநாதா

மாமனைவதைத்தமாலே மாண்டவீமன்சேதிதேளீர்

அரக்கு மாளிகையிலெங்கள்

அனைவரையும் கார்த்தாணையா

ஆர்க்கணந்தஇடும்பன் தன்னை அழித்துவிட்டானெந்தன் தம்பி

சூதிரன் துரியன்செய்த
அரும்பிழைகள் தப்பவைத்தான்
சேதிஞன் துங்கானேனைபா செங்கண்மாலேஎன்னசெய்வேன்
ஐயப்போ நானென்ன செய்வேன்

கிருஷ்ணன் கவி

தம்பியுமடிந்தானென்று தவித்தநீபுலம்பவேண்டாம்
உம்பர்வாழ்வுகஞ்சென்று உன் தம்பிவுயிர்தானிப்போ
எம்பிரானருளினாலே எழுப்பினேன் வீமன் தன்னை
கும்பலாய்வனமேசென்று குணமுடன் வாழ்த்திடரே.

வசனம்

கேளும் தருமபுத்திர மகாராஜனே! உன் தம்பியைக் குறித்த
கிசனப்படவேண்டாம். இதோ மூர்ச்சையை தெளியித்து உன்
தம்பியை எழுந்திருக்கும்படி அனுக்கிரகம்செய்தேன். இதோ வீம
சேனன் எழுந்தாதின்றான் பாரும் மகாராஜனே

வீமசேனன் சொல் கவி

வராகவதாராவெந்தன் மைத்துனர்போற்றிப்போற்றி
தாரதலம்புகழுமெத்தன் தமைபனேபோற்றிப்போற்றி.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால், ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியும் பாண்டவர்
களும் துரோபதாதேவியும் அளகாபுரிக்கு வந்த சேர்ந்தபோது
கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய கிருபா கடாக்ஷத்தினால் வீமசேனன்
மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்திருந்து ஒருவாக்காருவர் க்ஷேமலாபம்
கடா கிசாரித்திருக்கும்போது இதுகடா துதர்களால் கேளியிட்ட
குபேரன் அவ்விடம்வந்து சொல்லுகிறதிதம் காண்க.

குபேரன் சொல் கவி

அக்கிரமம்கொண்டவீமன் அடிபட்டுமாண்டசேதி
திக்கினிற்கேள்கிபாகி தேவகிபாலன்கூடப்
பக்குவமுடனேபாண்டு மைந்தர்கள் குழுவேதான்
இக்கணமிக்குவந்தான் இதற்குநாமென்னசெய்வோம்.

குபேரன் வசனம்

கேளும் மந்திரிமார்களே! வீமசேனன் மூர்ச்சையான் சங்கதி
பாண்ட வர்க்கு கேளியாகி ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியையும் அழைத்துக்

கொண்டு வந்து நம்மால் அடிபட்டு மூர்ச்சையாக விழுந்துகிடக்கும் விமசேனனை மூர்ச்சை தெளியவைத்து என்னமோ யோசித்துக் கொண்டு யிருக்கிறார்கள். கிருஷ்ணன் வந்திருப்பதை யோசித்தால் நமதுபேரில் பட்டையெடுத்து சண்டைக்கு வருவதுபோல் ஏற்படுகிறது. அப்படி அவர்கள் சண்டைக்கு வராமுன்னமே நாம் எதிர் சென்று அவர்களை சமாதானப்படுத்திக்கொள்ளுவோம் வாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

குபேரன் தரு

சரணம்சரணமையனே

தேவகிபாலா

சரணம்சரணமையனே

தருணமதிலேயிங்கே

தானும்பாண்டவர்களும்

கருடவாகனமேறி

வந்ததுரைசெய்வீர்

கிருஷ்ணன் தரு

அளகாபுரியானும்

குபேரபூபா

அதிபெலமானதீரா

தளமுடனேவந்து

தருமர்தம்பிவீரனை

வனமாய்காணகத்தில்

மடித்தகாரணமென்ன அ

குபேரன் தரு

கோட்டைக்கதிகாரி

மணிமாலனை

கொன்றான்மறவீமனும்

வாட்டமுடன்மடித்து

வந்தசேனையெவன்றான

தாட்டிகமிதுவலல

தனஞ்செயனமைததுன கோ

கிருஷ்ணன் தரு

கொன்றான்மணிமாலனை

விமசேனன்

வென்றான்மணிமாலனை

வென்றன்பக்காசூரனை

வீரனுமகேசகனை

அன்றிடுமபன்சார

சந்தனைததுரிதமாய கொ

குபேரன் தரு

இந்தவிதங்கானேன்

கிருஷ்ணதேவா

இந்தவிதங்கானேன்

அந்தவீமனுடனே

அடுத்துசமர்கள்செய்தேன்

இந்தபிழைபொறுத்து

என்னைகார்த்தாசுழிபும் இ

கிருஷ்ணன் கவி

வடதிசைபாண்டமன்னு வாட்டமுமுனக்குவெண்டாம்
திடமுளவிமன்றானும் தீரமாய்நினைத்துவந்த
மணமுளபாரிஜாத மலரையும்தந்தநீரும்
குணமுளஐவர்தன்னை கூட்டியேஅனுப்பிடாயே.

வசனம்

கேளுமப்பா குபோரி விமசேனன் நாடிவந்த மந்தாரை புஷ்
பத்தை தருமாராஜரிடம் கொடுத்து அனுப்பிவையும் குபோதீரா.

குபோன் தரு

இந்த
மந்தாரை
எப்படி
நசாவைகுத்த

உலகிலுள்ள
மலர்தன்னை
யிவேனான்
வாசா இந்

கிருஷ்ணன் தரு

அளகாபுரி
அன்றன்
மதங்கொண்ட
மாய்த்தேனென்

பாலும்
கினைதெனே
விமனை
மெண்ணுதே அள

குபோன் தரு

மாய்த்துவிட்டே
மதங்கொள்ள
விமலிபாகன்
விருக்கத்தைத்

னென்று
வில்லைநானும்
தந்த
தருவேனோ மா

கிருஷ்ணன் தரு

நீதருகா
நீரிப்பிறந்த
நினைத்தால்
நீனிலம்

விட்டால்
மாதா
பற்றிக்கொள்ளும்
எங்குமே நீ

குபோன் தரு

அனலாகும்
ஆதிமாயனே
கூணமதில்
புஷ்பத்தை

என்றுசொல்லி
சொன்னீர்
மந்தாரை
தந்துவிட்டேன் அன

கிருஷ்ணன் கவி

மந்தாராபுஷ்பந்தன்னை வடதிசைகுபேரன் தந்தான்
விந்தைபாஞ்சாலியும் கோவிந்தனுமைவொன்றாய்
வந்தனாளகைவிட்டு வழிகடந்தவர்களெல்லாம்
அந்தமாய்ப் பண்ணசாலை அமர்ந்தனாரியினோடே.

வசனம்

அகோதெப்படிபென்றால் இப்படியாக குபேரன் மந்த
மலரைத் தரோபதையம்மனுக்குத் தந்தவுடனே ஸ்ரீகிருஷ்ண
தியும் பாண்டவர்களும் ஆரணயம் வந்துசேர்ந்து மறுப
கிருஷ்ணமூர்த்திபானவர் துவாரகாபுரிக்குப் போய்ச் சேர்
பஞ்சபாண்டவர்களும் பாஞ்சாலியும் கானகத்தில் ககமாகச்
சரித்து யிருக்கிறவிதம் காண்க.

வாழி விருத்தம்

மங்கைமா தேவருடன் வானோர்வாழி
வாழியிஷ்ட பாரியொடு மாயன்வாழி
பங்கயத்தோன் வாழியவன் பாவவாழி
பாண்டவர்கள் வாழிபாஞ் சாலிவாழி
எங்குமுள்ளோர் வாழியிந்த நாடகத்தை
இசையாகப் படிப்பவரென் னானவ்வாழி
தங்கமுள்ளோர் வாழியின்னூல் அச்சிவிட்ட
மலர்மகள் விலாசம்பிரஸ் வாழிதானே.

மணிமாலன் சண்டை நாடகம்

முற்றுப் பெற்றது.